

Alle campagnes voor 2023

In 2023 voerden we acht grote campagnes tegen mensenrechtenschendingen in Iran:

A. De internationale campagne om levens te redden en de executie te stoppen, voor alle gevangenen die zijn gearresteerd wegens deelname aan de vreedzame demonstraties van het afgelopen jaar en het onrechtvaardige en wrede doodvonnis dat voor hen is uitgesproken door het Iraanse regime. En ondanks dit vonnis staan ze onder druk en worden ze gemarteld.

B. Campagne om de georganiseerde misdaad van het regime in Teheran aan het licht te brengen.

Om de demonstranten te onderdrukken, richt het Iraanse regime zich op hun ogen.

C. Onthullende campagne over de onderdrukking en druk op de families van de martelaren van de opstand in Iran.

De families mogen hun geliefden niet herdenken. Ze worden veroordeeld tot lange gevangenisstraffen voor het indienen van rechtszaken. Ze hebben niet het recht om geïnterviewd te worden door de media binnen en buiten Iran. Ze worden gediscrimineerd en ontslagen. Veel gewonden van de opstand konden maandenlang niet naar de dokter of het ziekenhuis omdat de dreiging van arrestatie en berechting groot was. De humanitaire artsen die, volgens hun humanitaire en medische eed, begonnen waren met het behandelen van de gewonden tijdens de opstand, werden gearresteerd en onderworpen aan intense druk en gedwongen verhoren door het regime. Door deze informatie te verzamelen voor de internationale media informeert de campagne mensenrechtenorganisaties over deze wreedheid en onrechtvaardigheid en vraagt om hulp om onschuldige levens te redden.

D. De campagne tegen chemische aanvallen op meisjesscholen in Iran die half januari begon en leidde tot de dood en ernstige verwondingen van meer dan 13.000 vrouwelijke leerlingen.

E. Campagne voor de vrijheid van vrouwenrechtenactivisten in Iraanse gevangenissen.

Deze campagne zet zich ook in voor de vrijheid van advocaten, leraren, artsen, studenten, vrouwenrechtenactivisten, kinderen en ook religieuze minderheden die door het Iraanse regime tot langdurige gevangenschappen zijn veroordeeld.

F. De onthullende campagne tegen de onderdrukking door het Iraanse regime en de onderdrukking van bahai-gelovigen en christenen in Iran

G. Steun aan de media en onafhankelijke instellingen om mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak te stellen

We steunen de historische, culturele en sociale programma's van de nationale televisie van Iraniërs in ballingschap, een onafhankelijk medium dat niet verbonden is aan regeringen. Dit is om de tolerante en vreedzame Iraanse cultuur te laten zien tegenover het beleid van wreedheid en barbaarsheid en anti-culturele en omgekeerde Iraanse geschiedenis en cultuur door het Iraanse regime. We beschouwen deze reconstructie als noodzakelijk, en aangezien het regime van de heersende moellahs van Iran zelfs de oude en nationale Iraanse namen en gebeurtenissen van de kalender heeft verwijderd, proberen we de menselijke, mooie en inspirerende Iraanse tradities, die de geest van samenwerking, altruïsme en liefde in de samenleving onderwijzen, nieuw leven in te blazen.

H. We steunen ook het verzoek van denktanks - internationale vrouwenorganisaties - en mensenrechtenorganisaties die mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak stellen.

SMV: Oproepen tot dringende actie om executie van politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani te voorkomen

19 juli 2023

Iran: Oproepen tot dringende actie om executie van politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani te voorkomen

Op 19 juli 2023 heeft een rechter in de Vakil Abad gevangenis in Mashhad, de hoofdstad van de noordoostelijke provincie Razavi Khorasan, Mohammad Javad Vafa'i Thani, een politieke gevangene, ter dood veroordeeld. Vafa'i Thani werd veroordeeld op de valse beschuldiging van "corruptie op aarde" en werd naar een onbekende locatie gebracht nadat hij vandaag op de hoogte was gebracht van zijn doodvonnis. Vafa'i Thani, 27 jaar en één van de bokskampioenen in de bokscclubs van Mashhad, werd in maart 2020 gearresteerd en lange tijd gemarteld. SMV roept de Verenigde Naties, de

Europese Unie, de lidstaten en alle mensenrechtenorganisaties en -instanties op om dringend actie te ondernemen om het leven van deze politieke gevangene te redden en zijn executie na het uitzitten van een gevangenisstraf van vier jaar te voorkomen.

10 voormalige ministers van Canada, IJsland, Finland, Moldavië, Polen, Ierland en Malta hebben een brief gestuurd naar Volker Türk, de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties, en naar de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties in Genève, waarin ze eisen dat het doodvonnis van de politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani wordt opgeschort. In deze brief staat het volgende: De 27-jarige Vafa'i Thani, die is veroordeeld op grond van de verzonnen aanklacht van "corruptie op aarde", vragen wij om een dringende verklaring om het leven van deze politieke gevangene te redden.

Brief van 25 federale en deelstaatvertegenwoordigers van Australië: De rechter van de Vakil Abad gevangenis in Mashhad heeft politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani ter dood veroordeeld. In de brief, ondertekend door Peter Murphy en Meridis Bergman, staat: Australische voorstanders van democratie in Iran steunen de oproep van het Iraanse verzet aan Australië, de Europese Unie en de Verenigde Naties en al haar lidstaten en alle mensenrechtenorganisaties en instellingen om onmiddellijk actie te ondernemen om het leven van deze politieke gevangene te redden en te pogen, zijn executie tegen te houden.

Brief van Judy Sgro, voorzitter van de Commissie Internationale Handel van het Parlement aan de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties: We schrijven u met grote urgentie en vragen u om uw goede diensten te gebruiken om de dreigende executie van Mohammad Javad Vafa'i Thani, een 27-jarige bokskampioen in Mashhad, in het noordoosten van Iran, te voorkomen.

De brief van Michael Cooper, lid van het Canadese parlement, aan de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties: Politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani werd door het Iraanse regime op valse beschuldigingen ter dood veroordeeld. Dit maakt deel uit van de golf van geweld en executies van dit regime. Michael Cooper, parlamentslid en schaduwminister van de Canadese oppositie, kondigde op 19 juli op Twitter aan:

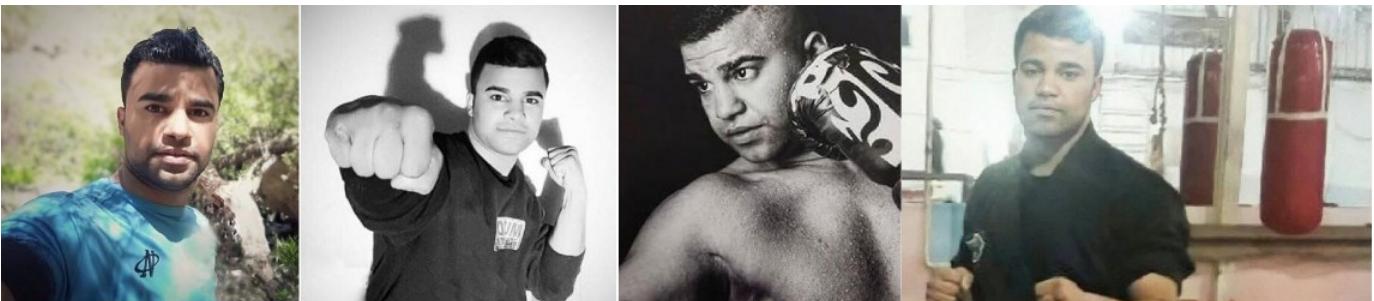
Gisteren is de politieke gevangene Vafa'i Thani door het Iraanse regime ter dood veroordeeld op basis van valse beschuldigingen. Deze actie werd uitgevoerd als onderdeel van een golf van geweld en executies door het Iraanse regime. Ik heb een brief geschreven aan de Hoge Commissie voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties en aan Melanie Joly, de Canadese minister van Culturele Zaken, waarin ik hen vraag om in deze zaak tussenbeide te komen.

De oproep van 83 internationale organisaties en persoonlijkheden die de mensenrechten verdedigen aan de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties om onmiddellijk actie te ondernemen om de executie van de politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani te voorkomen. 17 huidige en voormalige VN-functionarissen, waaronder 6 verslaggevers, 7 Nobelprijswinnaars, voormalige voorzitters van de VN-Mensenrechtenraad, het Internationaal Strafhof (het Haagse Gerechtshof), het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen, Amnesty International, de voormalige aartsbisschop van Canterbury en 5 voormalige ambassadeurs, waaronder de Amerikaanse ambassadeur in verband met internationale misdaden en de Franse mensenrechtenambassadeur, behoren tot de ondertekenaars van de oproep. In de oproep staat: Wij schrijven deze brief om uw publieke en onmiddellijke interventie te vragen om het leven van de Iraanse politieke gevangene Mohammad Javad Vafa'i Thani te redden.

Volgens informatie uit de Vakil Abad gevangenis in Mashhad ging de gevangenisrechter woensdagochtend naar afdeling 39 voor politieke gevangenen, waar hij Vafa'i Thani informeerde dat zijn doodvonnis was uitgesproken. Daarna werd Vafa'i Thani ontboden door een gevangenisbewaker en naar een onbekende plaats gebracht. Er is geen verdere informatie over zijn huidige verblijfplaats. Vafa'i Thani, 27 jaar oud, is bokskampioen in Mashhad. Hij werd in maart 2020 gearresteerd voor deelname aan de anti-regeringsprotesten van november 2019. Vafa'i Thani werd maandenlang gemarteld en uiteindelijk kreeg hij het doodvonnis opgelegd door de vierde afdeling van de rechtbank van Mashhad wegens "corruptie op aarde".

In de afgelopen maanden hebben de autoriteiten van het Iraanse regime ten minste zeven andere demonstranten geëxecuteerd in vergelijkbare zaken op basis van verzonnen aanklachten en met volledige straffeloosheid. Deze politieke executies zijn een brute poging van de autoriteiten om een volk dat steeds onrustiger wordt en niet langer bereid is om hun corrupte en onderdrukkende heerschappij te accepteren, te intimideren en het zwijgen op te leggen.

Wij vragen u om een dringende publieke oproep te doen aan de Iraanse autoriteiten om de dreigende executie van Mohammad Javad Vafa'i Thani tegen te houden.

Repressie in Iran: regime veroordeelt 18-jarige demonstranten ter dood

**Repressie in Iran:
regime veroordeelt 18-jarige demonstranten
ter dood**

Ali Davari Mehdi Mohammadifard Arshia Takdastan Mohammad Boroughani

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

5 januari 2023

Het regime in Teheran gebruikt op grote schaal doodstraffen en executies om de bevolking angst aan te jagen en vrijheidsprotesten de kop in te drukken. Steeds vaker wordt de doodstraf opgelegd aan jonge demonstranten om de jongere generatie, die bijzonder actief is in de protestbeweging, te intimideren.

De rechterlijke macht van het regime, die als repressie-instrument dient voor de machthebbers in Iran, veroordeelt in summiere processen steeds meer demonstranten ter dood op basis van zwakke en verzonnen aanklachten. De beschuldigten worden schuldig bevonden aan vermeende "oorlog tegen God". Het onrechtvaardige rechtssysteem gebruikt deze term wanneer het tegenstanders van het regime en demonstranten wil veroordelen tot de maximale straf, namelijk de dood.

De rechtsgang in Iran is nooit in overeenstemming met de internationale rechtsorde. Verdachten worden berecht zonder advocaat. De rechtszaken duren soms maar een paar minuten. Vooraf worden gevangenen wreed gemarteld om hen te dwingen zichzelf voor de camera te beschuldigen met valse "bekentenissen". Deze opnames worden vóór de processen in de staatsmedia uitgezonden. In de showprocessen worden de verdachten vervolgens ter dood veroordeeld op basis van deze gedwongen "bekentenissen".

Volgens het volkenrecht schendt het opleggen van de doodstraf na een oneerlijk proces het recht op leven en het absolute verbod op foltering en andere vormen van mishandeling.

Hieronder staan voorbeelden van jonge gevangenen die acuut gevaar lopen geëxecuteerd te worden:

In de Noord-Iraanse stad Sari zijn de 18-jarige gevangenen Mehdi Mohammadifard (foto rechts) en Arshia Takdastan begin januari ter dood veroordeeld. De twee jongemannen waren op 21 september 2022 gearresteerd in

hun woonplaats Nowshahr (provincie Mazandaran in Noord-Iran) toen daar massale burgerprotesten tegen het regime plaatsvonden. Sindsdien zitten ze in hechtenis. Mehdi Mohammadifard werd door foltering gedwongen tot valse bekentenissen.

De rechterlijke macht in Teheran bevestigde begin januari het doodvonnis tegen de 19-jarige Mohammad Boroughani. Dit betekent dat de veroordeelde man zijn executie tegemoet ziet. Mohammad Boroughani werd in december 2022 in een ultrakort showproces ter dood veroordeeld voor zijn betrokkenheid bij de protesten in Teheran.

In de Noord-Iraanse provinciehoofdstad Rasht hangt de 19-jarige gevangene Ali Davari de doodstraf boven het hoofd. Hij werd in oktober 2022 in zijn woonplaats Langarud (Noord-Iraanse provincie Gilan) gearresteerd omdat hij een jonge demonstrant hielp ontsnappen aan arrestatie door milities van het regime. Ali Davari werd tijdens zijn arrestatie zwaar mishandeld. De regimerechtbank in Rasht beschuldigde hem van "oorlog tegen God".

De Algemene Vergadering van de VN roept op tot stopzetting van de executies

De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf. Zij schendt het fundamentele recht van de mens op leven en waardigheid. Terwijl wereldwijd steeds meer landen de doodstraf afschaffen, gaat de dictatuur in Teheran door met haar wrede executiepraktijk.

Op 15 december 2022 nam de [Algemene Vergadering van de VN met een overweldigende meerderheid een resolutie aan](#) waarin werd opgeroepen tot een onmiddellijke wereldwijde stopzetting van de executies. Het langetermijndoel is de volledige afschaffing van de doodstraf.

Mensenrechtenactivisten hebben de wereldgemeenschap opnieuw opgeroepen hun protest tegen de executies in Iran niet tot woorden te beperken. Zij zeiden dat de internationale gemeenschap de systematische onderdrukking door het regime in Teheran van de eigen bevolking effectief moet tegengaan.

Ik was gekomen om mijn leven te geven, en ze namen mijn ogen

*Ik was
gekomen om
mijn leven
te geven,
en ze namen
mijn ogen*

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Een
voorbeeld van
kogels
gebruikt door
veiligheids-
troepen in
Iran

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

***Kouthar Khoshnoudi-kia –
kampioen boogschieten van het land***

De boogschietkampioen van het land nam in 2021 met het Aziatische kampioensteam deel aan de Bangladesh-competitie en won de zilveren medaille in de competitie. De media gaven haar de bijnaam "nieuwerwetse boogschutter". De repressieve agenten schoten haar neer tijdens de opstand en ze verloor haar linkeroog. "Ik hoop in deze wereld te leven en te zien dat de onderdrukking niet lang zal duren", zei ze.

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Niloufer Aghaei - verloskundig specialist

Een 32-jarige verloskundige verloor een van haar ogen door geplette kogels.

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Ghazal Ranjkesh -

Een jong meisje uit Bandar Abbas, Zuid-Iran, verloor de helft van haar gezichtsvermogen.

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Elahe Tavakkolian - Een jong meisje uit Khorasan

Het nieuwste slachtoffer van het verhaal zijn de stralende ogen die op straat kwamen in de hoop betere dagen te zien.

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Bitra Kiani - Een 6-jarig kind

Terwijl ze op het balkon van haar huis stond, werd een 6-jarig kind uit Falavarjan, in de provincie Isfahan, neergeschoten en blind aan één oog.

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Rahela Amiri, psycholoog:

... iemand me vroeg of het het waard was?"
Ik zei ja, krachtig

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Hossein Hossein-pour

Hossein Hossein-pour, een jonge demonstrant die in Mahabad het gezichtsvermogen van één oog verloor door schoten van veiligheidsagenten, schreef: Ik zal vechten en mijn rechten terugnemen. Je nam mijn ogen, en ik zal zelfs mijn leven geven voor de vrijheid van mijn vaderland, schrik ons niet af met de dood!

**Ik was gekomen om mijn leven te geven, en
ze namen mijn ogen**

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Kiarash Pour-Rasoul

De 27-jarige Kiaresh, een inwoner van Gilan, werd op 29 oktober 2022 gericht neergeschoten door een kogel van Khamenei's agenten in Lasht-e Nesha, in de provincie Gilan, en verloor een van zijn ogen. Hij schreef: Veel mensen kwamen om het leven, en ik verloor maar één oog.

Iraanse vrouw veroordeeld tot 13 jaar gevangenisstraf omdat ze gerechtigheid eiste voor haar vermoorde zoon

9 november 2023

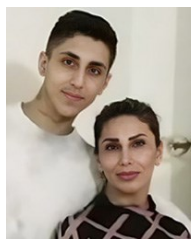

Repressie in Iran: Mensen die gerechtigheid eisen voor hun familieleden die door het regime zijn gedood, worden steeds meer getroffen door de repressie. Ze worden willekeurig gearresteerd en veroordeeld tot lange gevangenisstraffen.

In de herfst van 2022 gebruikten de troepen van het regime in Iran grof geweld om massaprotesten tegen de dictatuur neer te slaan. Volgens mensenrechtenactivisten werden daarbij minstens 750 mannen, vrouwen en kinderen gedood.

Familieleden van de doden herdenken de slachtoffers herhaaldelijk met gebeden en

waken. Ze eisen dat de functionarissen van het regime die verantwoordelijk zijn voor de repressie strafrechtelijk ter verantwoording worden geroepen. Om de bevolking te intimideren voert het regime de represailles tegen familieleden op.

Mahsa Yazdani met haar zoon Mohammad Javad. Hij was 20 jaar oud toen hij in september 2022 werd doodgeschoten door milities van het regime tijdens een protestbijeenkomst in de stad Sari.

Eind oktober werd Mahsa Yazdani, die gerechtigheid eist voor haar vermoorde zoon, in de Noord-Iraanse stad Sari veroordeeld tot 13 jaar gevangenisstraf. De rechterlijke macht van het regime, die optreedt als een instrument van onderdrukking, beschuldigt haar van het "in gevaar brengen van de staatsveiligheid" omdat ze niet bereid is om de moord op haar zoon en andere vreedzame demonstranten tijdens de massaprotesten in de herfst van 2022 stilzwijgend te

accepteren.

Mahsa Yazdani werd op 22 augustus voor het eerst gearresteerd. Na een maand van willekeurige detentie werd ze voorlopig op borgtocht vrijgelaten. Na haar veroordeling hangt haar nu een jarenlange gevangenisstraf boven het hoofd.

Al in augustus 2023 veroordeelde Amnesty International de represailles tegen de families van de slachtoffers in Iran. Zij verklaarde daarbij onder meer:

"Honderden mensen werden onrechtmatig gedood door Iraanse veiligheidstroepen tijdens de landelijke protesten na de dood van Jina Mahsa Amini in 2022. Een jaar na de demonstraties, die gepaard gingen met de slogan "Vrouw, Leven, Vrijheid", doen de Iraanse autoriteiten er blijkbaar alles aan om de families van de gedode mensen lastig te vallen en te intimideren om hun stem en eisen om verantwoording af te leggen de kop in te drukken. (...) De wreedheid van de Iraanse autoriteiten kent geen grenzen. Ze proberen koelbloedig hun misdaden in de doofpot te stoppen en de getroffen families nog meer leed en pijn te berokkenen door hun eisen voor waarheid, gerechtigheid en genoegdoening de kop in te drukken en hen zelfs te beletten bloemen te planten op de graven van de doden. (...)

Families van slachtoffers krijgen te maken met represailles als ze de onwettige moord op hun familieleden melden of publiekelijk veroordelen, als ze de officiële lijn over de moorden in twijfel trekken, als ze verantwoording eisen, zelfs als ze bijeenkomsten voor rouwende families organiseren of de autoriteiten bekritisieren op sociale media."

Iran een jaar na de dood van Mahsa Amini: burgerprotesten en repressie

september 2023

De mensen in Iran die hun leven riskeren om zich te verzetten tegen een wrede dictatuur hebben effectieve steun en bescherming nodig van de wereldgemeenschap. Internationale hulp is dringend nodig om de onderdrukking te stoppen.

16 september was de eerste verjaardag van de dood van de 22-jarige Iraanse Mahsa Amini. Haar moord door de zedenpolitie van het regime had in september 2022 in heel Iran demonstraties voor vrijheid en mensenrechten uitgelokt. Het was de

grootste volksofstand tegen de dictatuur tot nu toe.

Ondanks de meest brute repressie kon het regime het verzet van het volk tegen de heerschappij van het onrecht niet uitroeien. De verjaardag van Mahsa Amini's dood werd door mensen in heel Iran aangegrepen om hun protesten tegen het regime te hervatten en de slachtoffers van het geweld van het regime te herdenken met waken en herdenkingsevenementen.

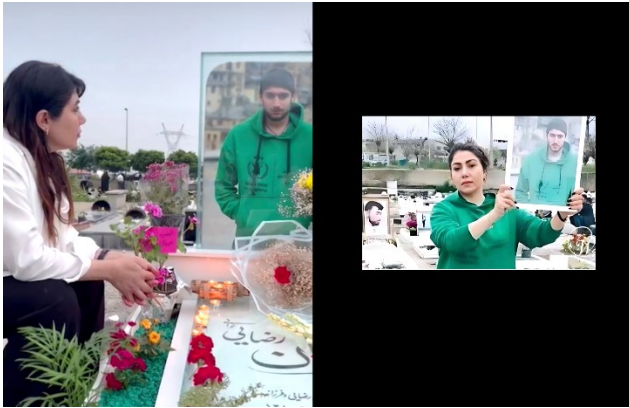

Het regime reageerde op de hernieuwde opstand van de bevolking opnieuw met de hardste repressie en massa-arrestaties. Amjad Amini (foto), de vader van Mahsa Amini, werd ook kort gearresteerd en vervolgens onder huisarrest geplaatst. Troepen van het regime verhinderden hem het graf van zijn dochter te bezoeken en sloten het familiehuis in Saghez, in het noordwesten van Iran, af. Ook de toegang tot de begraafplaats van Saghez werd geblokkeerd en de door de familie aangekondigde herdenkingsdienst werd verhinderd.

De moeder van Mahsa Amini bedankte iedereen op sociale media voor hun medeleven in de afgelopen twaalf maanden, ondanks alle verboden. Iraniërs uit het hele land hadden het graf van haar dochter bezocht en hun steun betuigd in oproepen en berichten.

Familieleden van de slachtoffers blijven gerechtigheid eisen

Familieleden van slachtoffers van het geweld van het regime worden al wekenlang onderworpen aan intensievere represailles. Ze worden bedreigd, geïntimideerd, willekeurig gearresteerd en veroordeeld tot gevangenisstraffen omdat ze "de staatsveiligheid in gevaar zouden brengen".

Onder de gearresteerde familieleden is Farzaneh Barzekar (foto). Ze zit sinds 3 september vast in de gevangenis in de Noord-Iraanse stad Ghaemshahr. Farzaneh Barzekar eist gerechtigheid voor haar zoon Erfan Rezai. De 21-jarige Erfan werd doodgeschoten door het regime tijdens een vreedzame protestbijeenkomst in september 2022.

In de herfst van 2022 gebruikte het regime in Teheran het grootste geweld om massaprotesten tegen de dictatuur neer te slaan. Ten minste 750 mannen, vrouwen en kinderen werden gedood. Steeds meer families eisen gerechtigheid voor hun gedode familieleden en tonen publiekelijk hun solidariteit met de protestbeweging. De families herdenken de slachtoffers met devoties en waken. Ze eisen dat de functionarissen van het regime die verantwoordelijk zijn voor de repressie strafrechtelijk ter verantwoording worden geroepen.

Op de verjaardag van de dood van Mahsa Amini gingen deze wakes door ondanks de repressie, en voor de komende dagen en weken werden nog meer herdenkingen aangekondigd, ook al heeft het regime wakes en gebeden bij de graven van de slachtoffers verboden. De families blijven aandringen op hun recht om de doden te herdenken en om opheldering en gerechtigheid te eisen.

Aanhoudende repressie

In de weken voorafgaand aan de herdenking probeerde het regime de bevolking al te intimideren met repressieve maatregelen. Volgens mensenrechtenactivisten zijn er de afgelopen twee maanden meer dan 300 activisten gearresteerd. Honderden studenten werden van universiteiten of uit hun studentenkamers gestuurd. Tientallen hoogleraren zijn geschorst.

Sinds 16 september zijn er in heel Iran voortdurend arrestaties gemeld. Onder de gearresteerden zijn verschillende mannen, vrouwen en kinderen die door het regime zijn ontvoerd en nu als vermist worden beschouwd. Het rechtssysteem van het regime weigert informatie te geven over de verblijfplaats van de gevangenen.

Onder de vermisten is het 14-jarige schoolmeisje Yekta Dodangeh (foto). Ze werd op de avond van 16 september ontvoerd door troepen van het regime in Teheran. In haar laatste telefoontje naar haar familie was ze in de buurt van het Azadi-plein en meldde ze dat ze gearresteerd was.

130 gearresteerde vrouwen in isoleercellen opgesloten in de beruchte Gharchak-gevangenis

Alleen al sinds 16 september zijn er honderden arrestaties gemeld in de regio Teheran. Onder de gearresteerden zijn veel vrouwen. Volgens rapporten van mensenrechtenactivisten worden 130 van de gearresteerde vrouwen momenteel in isoleercellen vastgehouden in de beruchte Gharchak gevangenis in het oosten van Teheran. Ze worden berecht omdat ze "de staatsveiligheid in gevaar zouden hebben gebracht".

Moedige mensen hebben steun en bescherming nodig

De mensen in Iran die hun leven riskeren om zich te verzetten tegen een wrede dictatuur hebben effectieve steun en bescherming nodig van de wereldgemeenschap. Internationale hulp is dringend nodig om de onderdrukking te stoppen.

Families van slachtoffers van het regime in Teheran worden geconfronteerd met represailles en geweld

28 augustus 2023

Toenemende repressie in Iran in de aanloop naar de verjaardag van het begin van de landelijke protesten tegen de dictatuur: Het doelwit van de repressie zijn steeds vaker families die gerechtigheid eisen voor hun familieleden die door het regime zijn gedood en die openlijk hun solidariteit betuigen met de protestbeweging.

In de herfst van 2022 gebruikten de troepen van het regime in Iran het grofste geweld om de massaprotesten tegen de dictatuur neer te slaan. Ten

minste 750 mannen, vrouwen en kinderen werden gedood, volgens mensenrechtenactivisten.

Familieleden van de doden herdenken de slachtoffers herhaaldelijk met devoties en waken. Ze eisen dat de functionarissen van het regime die verantwoordelijk zijn voor de repressie strafrechtelijk ter verantwoording worden geroepen.

Met het oog op de systematische straffeloosheid in Iran, heeft Amnesty International opnieuw een beroep gedaan op alle staten om op grond van het internationaal recht arrestatiebevelen uit te vaardigen tegen functionarissen van het Iraanse regime, met inbegrip van degenen in leidinggevende posities, die redelijkerwijs verdacht worden van strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor misdaden op grond van het internationaal recht gepleegd tijdens en na de protesten.

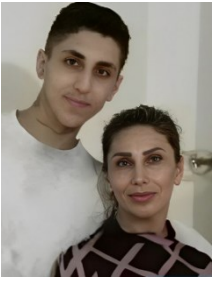
Om nieuwe demonstraties te voorkomen en de bevolking te intimideren, voert het regime in Teheran de represailles tegen de familieleden van de doden op. Hier volgen enkele voorbeelden:

In de centrale Iraanse stad Isfahan wordt de familie van Shirin Alizadeh voortdurend vervolgd. De 35-jarige Shirin Alizadeh werd op 22 september 2022 doodgeschoten door regeringstroepen. Ze zat in haar auto met haar man Kourosh Vaziri en 7-jarige zoon Daryoush toen troepen lukraak schoten op demonstranten en voorbijgangers.

Kourosh Vaziri en zijn zoon Daryoush bij het graf van de vermoorde Shirin Alizadeh

Kourosh Vaziri eist gerechtigheid voor zijn vermoorde vrouw. Op 17 augustus, na een wake bij het graf van zijn vrouw in het bijzijn van zijn zoon, werd hij gearresteerd en naar de Dastgerd gevangenis in Isfahan gebracht.

Op 23 augustus werd de zus van Shirin Alizadeh, Nasrin (foto), ook gearresteerd in Isfahan. Ze wordt vastgehouden op een onbekende locatie. Eerder was haar flat doorzocht tijdens een inval.

Mahsa Yazdani met haar zoon die werd gedood door milities van het regime

Op 22 augustus werd Mahsa Yazdani, die gerechtigheid eist voor haar vermoorde zoon, gearresteerd in de Noord-Iraanse stad Sari. Ze wordt ook vastgehouden op een onbekende locatie. Haar zoon Mohammad Javad Zahedi werd in september 2022 dodelijk getroffen toen milities van het regime een protestbijeenkomst in Sari beschoten.

Over de represailles tegen de families van de slachtoffers zegt Amnesty International in een persbericht van 21 augustus 2023 onder andere het volgende:

"Honderden mensen werden onrechtmatig gedood door Iraanse veiligheidstroepen tijdens de landelijke protesten na de dood van Jina Mahsa Amini in 2022. Een jaar na de demonstraties, die gepaard gingen met de slogan 'Vrouw, Leven, Vrijheid', lijken de Iraanse autoriteiten er alles aan te doen om de families van de gedode mensen lastig te vallen en te intimideren om hun stem en eisen om verantwoording af te leggen de kop in te drukken. Amnesty International roept op om deze families in staat te stellen deze trieste verjaardag te herdenken zonder represailles.

In een nieuw [rapport](#) documenteert Amnesty International hoe Iraanse autoriteiten willekeurig familieleden van gedode mensen arresteren en vasthouden, vreedzame bijeenkomsten op begraafplaatsen wrede beperken en grafstenen vernielen. Tijdens de landelijke protesten die in Iran uitbraken na de dood van Jina Mahsa Amini op 16 september 2022, werden honderden mensen, waaronder minderjarigen, onrechtmatig gedood door veiligheidstroepen. Niemand is tot nu toe verantwoordelijk gesteld voor deze brute repressie. Amnesty International is van mening dat de wrede methoden die de autoriteiten gebruiken tegen rouwende families, in strijd zijn met het absolute verbod op marteling en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing dat is vastgelegd in het internationaal recht.

"De wreedheid van de Iraanse autoriteiten kent geen grenzen. Ze proberen koelbloedig hun misdaden in de doofpot te stoppen en veroorzaken zo nog meer lijden en pijn voor de getroffen families door hun eisen voor waarheid, gerechtigheid en genoegdoening de kop in te drukken en hen zelfs te verhinderen bloemen te planten op de graven van de doden. De verjaardag van de protesten nadert en de families van de doden vrezen dat de autoriteiten hun toevlucht zullen nemen tot bekende repressieve tactieken om te voorkomen dat ze herdenkingsbijeenkomsten houden," zegt Diana Eltahawy, adjunct-directeur voor de regio Midden-Oosten en Noord-Afrika bij Amnesty International.

"De internationale gemeenschap moet de families van de doden bijstaan door de Iraanse autoriteiten aan te sporen, via diplomatieke kanalen en in het openbaar, om het recht op vrijheid van meningsuiting, vereniging en vergadering in het land te respecteren. De families moeten beschermd worden tegen willekeurige opsluiting, bedreigingen en andere vergeldingsmaatregelen. Staten moeten de Iraanse autoriteiten ook oproepen om al diegenen vrij te laten die enkel en alleen worden vastgehouden omdat ze zich hebben ingezet voor de waarheid en gerechtigheid voor de doden. De veroordelingen en vonnissen die tegen hen zijn uitgesproken moeten ongedaan worden gemaakt en alle aanklachten tegen hen die alleen maar hun recht op vrijheid van meningsuiting hebben uitgeoefend moeten worden ingetrokken." (...)

Mensenrechtenschendingen tegen families die waarheid, gerechtigheid en genoegdoening eisen

De mensenrechtenschendingen tegen de families van de doden variëren van willekeurige arrestatie en opsluiting tot ongerechtvaardigde vervolging op basis van vaag geformuleerde aanklachten in verband met de nationale veiligheid, in sommige gevallen resulterend in opsluiting en lijfstraffen. Bovendien werden de getroffen personen onder dwang opgeroepen en ondervraagd door het openbaar ministerie of de politie, en werden sommigen onderworpen aan onwettige observatie. De autoriteiten deinzen er ook niet voor terug om graven te vernielen of te ontheiligen.

In juli 2023 zei de moeder van de 16-jarige Artin Rahmani, die op 16 november 2022 werd doodgeschoten door veiligheidstroepen in Izeh, in de provincie Khuzestan, op Twitter: "De autoriteiten van de Islamitische Republiek hebben mijn onschuldige zoon gedood, mijn broer en familieleden vastgezet en mij gedagvaard voor het openbaar ministerie om mij het zwijgen op te leggen omdat ik gerechtigheid durfde te eisen voor de moord op mijn kind. Mensen in Iran hebben geen recht om te protesteren en elke vraag naar vrijheid wordt met veel geweld onderdrukt."

De autoriteiten hebben ook geprobeerd te voorkomen dat de families van de gedode familieleden diensten hielden bij het graf van hun familieleden, bijvoorbeeld op de verjaardag van de gedode familieleden. Wanneer families toch herdenkingsdiensten hielden, meldden ze een sterke aanwezigheid van veiligheidstroepen die gewelddadig optraden tegen de aanwezigen, foto's namen en familieleden sloegen of willekeurig vasthielden. (...)

De internationale gemeenschap moet optreden tegen straffeloosheid

Families van slachtoffers worden geconfronteerd met represailles voor het rapporteren of publiekelijk veroordelen van de onwettige moord op hun familieleden, voor het in twijfel trekken van de officiële lijn over de moorden, voor het eisen van verantwoording, en zelfs voor het houden van bijeenkomsten voor rouwende families of het bekritisseren van de autoriteiten op sociale media.

"In het licht van de systematische straffeloosheid in Iran roept Amnesty International alle staten op om arrestatiebevelen uit te vaardigen volgens het principe van universele rechtspraak voor Iraanse overheidsfunctionarissen die redelijkerwijs verdacht worden van strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor misdaden volgens het internationaal recht tijdens en na de protesten - dit geldt ook voor personen in leidinggevende posities", zegt Diana Eltahawy, adjunct-directeur voor de regio Midden-Oosten en Noord-Afrika bij Amnesty International."

Iran: Families die gerechtigheid eisen voor slachtoffers van geweld door het regime krijgen steeds meer te maken met represailles

15 juli 2023

In Iran voeren de families van de dodelijke slachtoffers campagne om de functionarissen van het regime die verantwoordelijk zijn voor de bloedige onderdrukking strafrechtelijk ter verantwoording te roepen. Het regime in Teheran vervolgt de families omdat ze "de staatsveiligheid in gevaar zouden hebben gebracht".

Volgens mensenrechtenactivisten werden in de herfst van 2022 minstens 750 mensen gedood door troepen van het regime tijdens de gewelddadige onderdrukking van burgerprotesten tegen de dictatuur in Iran. Onder de dodelijke slachtoffers waren vooral veel kinderen en jongeren. Familieleden herdenken herhaaldelijk de doden met wakes en eisen gerechtigheid voor de slachtoffers.

Het regime reageert in toenemende mate met represailles tegen de familieleden. Hier volgen enkele voorbeelden:

Op 9 juli werd Zahra Saeedianju (foto) gearresteerd op haar werk in Teheran en opgesloten in de Evin-gevangenis. Haar broer Milad werd op 14 november 2022 tijdens een vreedzame protestdemonstratie doodgeschoten door milities van het regime in de zuidwestelijke Iraanse stad Izeh. Zahra Saeedianju werd gearresteerd omdat ze campagne voerde voor gerechtigheid en bijeenkomsten bijwoonde met andere familieleden van slachtoffers van het regime.

De ouders en andere familieleden blijven zich verzamelen bij het graf van Abolfazl Adinezadeh, die werd neergeschoten door het regime.

In juni werd de familie Adinehzadeh het doelwit van repressie in de noordoostelijke Iraanse provincie Khorasan. De familie eist gerechtigheid voor de 17-jarige Abolfazl Adinezadeh, die op 08.10.2022 tijdens een protestmars in de provinciehoofdstad Mashhad van dichtbij werd neergeschoten met een jachtgeweer. Volgens het autopsierapport overleed de scholier aan ernstige lever- en nierverwondingen die hij opliep door de kogelregen. Abolfazl Adinezadeh werd geraakt door de kogels van een afstand van minder dan een meter. Zijn arts vond 24 projectielen in het lichaam van de scholier.

Abolfazl's zus Marzieh rouwt om de dood van haar broer.

De ouders, zus en andere familieleden van Abolfazl Adinezadeh werden half juni met geweld gearresteerd. De familie had een herdenkingsbijeenkomst gepland bij het graf van Abolfazl ter gelegenheid van zijn verjaardag.

De wrede repressie heeft de familie Pirmalak (foto) uit de stad Izeh in het zuidwesten van Iran bijzonder hard getroffen. Op 16 november 2022 was de familie in hun auto op weg naar huis toen troepen van het regime lukraak schoten op vreedzame demonstranten, voorbijgangers en voertuigen. De 10-jarige zoon Kian werd geraakt door kogels en overleed korte tijd later. Zijn vader raakte ernstig gewond en moest verschillende operaties ondergaan. Pas na maanden kon hij het ziekenhuis verlaten, maar hij is nog steeds afhankelijk van een rolstoel.

De familie heeft voortdurend te maken met bedreigingen en represailles omdat ze gerechtigheid eisen voor hun zoon en andere kinderen die werden gedood. In juni hielden familieleden een herdenkingsdienst bij het graf van de gedode jongen, waarna verschillende mensen werden gearresteerd. De oom Sajad Pirmalak werd ook gearresteerd en vastgehouden in een gevangenis van de inlichtingendienst van het regime. De moeder van Kian Pirmalak werd gedagvaard en onder huisarrest geplaatst.

Het rapport 2022/23 van Amnesty International rapporteert ook over de represailles tegen familieleden van slachtoffers van het regime in Iran. Daarin staat onder meer:

"De ernstige mensenrechtenschendingen die in 2022 en voorgaande jaren zijn gepleegd, waaronder buitengerechtelijke executies en andere onwettige moorden, martelingen en gedwongen verdwijningen, zijn niet onderzocht en staatsfunctionarissen zijn niet ter verantwoording geroepen.

De autoriteiten verdoezelden het werkelijke aantal mensen dat tijdens de protesten door veiligheidstroepen was gedood door "relschoppers" de schuld te geven van de doden of door te beweren dat de slachtoffers, waaronder minderjarigen, zelfmoord hadden gepleegd of bij een ongeluk om het leven waren gekomen. Toen familieleden van de gedode personen klachten indienden, wezen de autoriteiten hen de deur en dreigden hen of hun kinderen te doden of te verwonden als ze erover zouden praten.

De dood van Jina Mahsa Amini in hechtenis werd niet onafhankelijk onderzocht. De autoriteiten ontkenden de verantwoordelijkheid, hielden belangrijk bewijsmateriaal achter en bedreigden de familie van de doden en anderen die het officiële verhaal in twijfel trokken en waarheid en gerechtigheid eisten.

Familieleden die waarheid en gerechtigheid eisten, evenals getuigen van de protesten in november 2019 die getuigden tijdens de hoorzittingen van het Internationaal Volkstribunaal over wrede daden in Iran (Aban Tribunaal) in Londen, werden willekeurig vastgehouden en anderszins lastiggevallen."

Brutale repressie in Iran: 11 demonstranten veroordeeld tot in totaal 79 jaar gevangenisstraf

27 april 2023

Tot de veroordeelden behoren de arts Dr. Hamid Ghare-Hasanlou en zijn vrouw. Zij zijn veroordeeld tot respectievelijk 15 en vijf jaar gevangenisstraf.

Mensenrechtenactivisten voeren campagne om de onrechtvaardige vonnissen te vernietigen en de 11 gevangenen onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten.

Medio april veroordeelde een rechtbank van het regime in de Iraanse stad Karaj (niet ver van

Teheran) 11 gevangenen, die in november 2022 waren gearresteerd vanwege hun deelname aan burgerprotesten tegen de dictatuur, tot gevangenisstraffen van in totaal 79 jaar.

De rechterlijke macht van het regime, die dient als repressie-instrument voor de machthebbers, heeft de straffen uitgesproken op basis van zwakke en verzonnen aanklachten in oneerlijke schijnprocessen. Dit om voorbeelden te stellen om de bevolking te intimideren en verdere protesten voor vrijheid te voorkomen. De gerechtelijke processen in Iran voldoen nooit aan de internationale rechtsorde.

De veroordeelden zijn:

Dr. Hamid Ghare-Hasanlou, 15 jaar gevangenisstraf

Reza Aria, Hossein Mohammadi, Mehdi Mohammadi en Arian Farzamnia, elk 10 jaar gevangenisstraf

Mohammad-Amin Akhlaghi-Savojbolaghi, Amin-Mehdi Shokrollai en Farzaneh Ghare-Hasanlou, elk vijf jaar gevangenisstraf

Shayan Charani, Amir-Mohammad Jafari en Ali Moazzami-Goodarzi, elk drie jaar gevangenisstraf.

Mensenrechtenactivisten eisen dat de onrechtvaardige vonnissen worden vernietigd en dat de 11 gevangenen onmiddellijk en onvoorwaardelijk worden vrijgelaten..

Dr. Hamid Ghare-Hasanlou

De arts en zijn vrouw, laboratoriumwetenschapper Farzaneh Ghare-Hasanlou, zijn veroordeeld tot respectievelijk 15 en vijf jaar gevangenisstraf. In december 2022 was de 53-jarige radioloog aanvankelijk ter dood veroordeeld. Na internationale protesten werd het doodvonnis

vernietigd.

Ook de Wereldbond van Artsen sprak zich op 8 december 2022 uit voor de Iraanse arts en riep op tot stopzetting van alle executies in Iran. Dr. Osahon Enabulele, voorzitter van de Wereldbond van Artsen, gaf toen een persbericht uit waarin hij het ontstellende geweld veroordeelde waarmee gezondheidswerkers in Iran worden geconfronteerd. Massale repressie, moorden en de doodstraf werden gebruikt om de volksopstand de kop in te drukken. De Wereldbond van Artsen was geschokt door berichten dat meer en meer medische professionals in Iran "worden bedreigd, gearresteerd en gemarteld, alleen omdat ze hun werk doen".

Hamid Ghare-Hasanlou en zijn vrouw worden sinds begin november 2022 vastgehouden. Toen ze in hun huis werden gearresteerd, werden ze ernstig geslagen in het bijzijn van hun 13-jarige dochter. Het echtpaar heeft twee kinderen.

In de gevangenis werd de arts zo zwaar gemarteld dat hij met gebroken ribben en inwendige bloedingen in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Vanuit het ziekenhuisbed werd hij met geweld naar de rechtszaal gebracht waar het schijnproces plaatsvond.

De familie Ghare-Hasanlou staat bekend om haar humanitaire werk in arme en achtergestelde gebieden van Iran, met name voor

het verlenen van medische zorg aan kinderen. Meer dan 600 Iraanse artsen hebben een open brief geschreven waarin zij oproepen tot de vrijlating van het echtpaar.

Onder de demonstranten die in april tot 10 jaar gevangenisstraf werden veroordeeld was de 43-jarige familieman Reza Aria (op de foto rechts tijdens het showproces). Ook hij werd brutaal gemarteld om hem te dwingen zichzelf te beschuldigen met een valse bekentenis..

Moeder van dr. Hamid Ghare-Hasanlou
Mijn zoon is een
filantropische arts. Hij werd
gemarteld in de gevangenis
van het Iraanse regime. Hij
moet worden vrijgelaten

Gifaanvallen op schoolmeisjes in Iran: leraren en ouders protesteren

11 maart 2023

Het regime reageert met geweld op de vreedzame protesten. Op sociale media is te zien dat op grote schaal troepen van het regime worden ingezet, waarbij pepperspray, knuppels en traangas worden gebruikt om demonstranten aan te vallen. Tientallen leraren zijn gearresteerd wegens deelname aan de protesten.

In Iran zijn de afgelopen dagen vergiftigingsaanvallen op meisjesscholen toegenomen. Duizenden schoolmeisjes zijn naar

verluidt vergiftigd in het hele land. Volgens Iran-experts zijn de vergiftigingen door de staat georganiseerde aanvallen die tot doel hebben de bevolking angst aan te jagen. Studenten die in het najaar van 2022 bijzonder actief en luid protesteerden voor vrijheid en tegen de hoofddoekplicht, worden geïntimideerd.

Tegelijkertijd protesteerden leraren en ouders herhaaldelijk, waarbij ze het regime de schuld gaven van de aanslagen en beschermende maatregelen eisten voor de scholen. Op 7 maart gingen leraren in veel Iraanse steden in staking en organiseerden ze protestbijeenkomsten.

De coördinatieraad van de Iraanse lerarenvakbonden had opgeroepen tot de staking en actiedag, waaraan ook tal van ouders deelnamen.

Er waren met name demonstraties voor het ministerie van Onderwijs en de schoolautoriteiten. Foto's en video's tonen protesten in onder meer Teheran en de provinciehoofdsteden Ahvaz, Tabriz, Mashhad, Isfahan en Shiraz. Studenten demonstreerden tegen de gifaanvallen op de Allameh Universiteit in Teheran.

Het regime reageerde gewelddadig op de vreedzame protesten. Op sociale media is te zien dat op grote schaal regimetroepen worden ingezet, waarbij pepperspray, knuppels en traangas worden gebruikt om demonstranten aan te vallen.

Talrijke leraren zijn de afgelopen dagen gearresteerd wegens deelname aan de protesten. De coördinerende raad van Iraanse lerarenvakbonden is een onafhankelijke, niet-gouvernementele organisatie waarvan de leden worden vervolgd door het

regime.

Education international in solidariteit met de leraren in Iran

Education International toonde solidariteit met de leraren in Iran en veroordeelde elk geweld tegen studenten en vooral schoolmeisjes. Education International is de overkoepelende organisatie van zo'n vierhonderd onderwijsvakbonden uit 170 landen. Het vertegenwoordigt meer dan dertig miljoen leraren en andere onderwijsprofessionals wereldwijd.

Education International @eduint · 7. März

We stand in solidarity with teachers, students, and unionists in Iran 🇮🇷
We denounce the violence against students, especially girls, who have the right to education in a safe environment. We demand respect towards all those organising across the country. 🇮🇷

Al in februari 2023 riep Education International op tot de vrijlating van gevangengenomen leraren en studenten in Iran.

Cultuurwerkers eisen opheldering

Culturele arbeiders in Iran hebben ook geprotesteerd tegen de gifaanvallen. 500 beroemdheden ondertekenden een oproep waarin ze zeiden dat de opzettelijke aanvallen op meisjesscholen in het hele land een nieuwe catastrofe zijn, bedoeld om de bevolking te terroriseren. De culturele werkers eisten opheldering en arrestatie en bestraffing van de daders.

Ondertussen zijn Iraanse journalisten en mensenrechtenactivisten gearresteerd voor het publiceren van berichten

over de vergiftiging en het oproepen tot onafhankelijk onderzoek. De rechterlijke macht van het regime beschuldigt hen van "propaganda tegen de staat". Het hoofd van justitie heeft alle journalisten gedreigd met

strafrechtelijke vervolging als hun publicaties over de vergiftigingszaken afwijken van de officiële verklaringen.

Vrouwenhaterregime in Iran: vergiftiging van schoolmeisjes

4 maart 2023

Volgens Iran-experts zijn de vergiftigingen door de staat georganiseerde aanvallen die tot doel hebben de bevolking angst aan te jagen. Studenten die in het najaar van 2022 bijzonder actief en luid protesteerden voor vrijheid en tegen de verplichte hoofddoek, moeten volgens de staat worden geïntimideerd.

Zorgwekkende berichten over vergiftigingen in meisjesscholen stapelen zich op in Iran. Tot nu toe zijn meer dan 1.000 schoolmeisjes in 15 steden in het hele land vergiftigd. De meisjes melden dat ze eerst de geur van rottend fruit of rotte eieren opmerkten voordat vergiftigingsverschijnselen zoals misselijkheid, braken, ademhalingsproblemen, hoofdpijn en flauwvallen optraden. Sommige reddingswerkers zouden ook zijn flauwgevallen. Veel studenten werden bewusteloos naar ziekenhuizen gebracht. Op video's op sociale media is te zien dat de ziekenboeg overvol is.

Vakbonden van ouders en leerkrachten protesteren

Steeds meer ouders demonstreren voor scholen of voor

overheidsgebouwen. Familieleden van de getroffen schoolmeisjes houden het Iraanse regime verantwoordelijk voor de aanslagen. Er circuleren honderden filmpjes online waarin ouders hun bezorgdheid en woede uiten. Iraanse lerarenvakbonden hebben opgeroepen tot landelijke protesten volgende week. Ze eisen beschermende maatregelen voor de meisjesscholen en een duidelijke veroordeling van de aanvallen door de regeringsleiding. Degenen die verantwoordelijk zijn voor deze misdaden moeten ter verantwoording worden geroepen. Regime-terreur tegen de bevolking: georganiseerde gewelddaden tegen vrouwen en meisjes

Het regime in Teheran ontkende aanvankelijk de aanvallen en veinst nu onwetendheid terwijl het "buitenlandse mogendheden" ervan beschuldigt de vergiftiging te hebben veroorzaakt. Tegelijkertijd worden onafhankelijke internationale onderzoeken tegengehouden. Tijdens de landelijke protesten in het najaar van 2022 werden al meldingen gedaan van vergiftigingen in studentenkamers. Deze werden echter gebagatelliseerd en in de doofpot gestopt door regeringsfunctionarissen.

In het najaar van 2022 protesteerden Iraanse schoolmeisjes bijzonder actief en luid tegen het regime.

Volgens Iran-experts wijzen alle aanwijzingen erop dat het regime zelf achter deze gewelddaden zit. Volgens hen zijn de vergiftigingen door de staat georganiseerde aanvallen die tot doel hebben de bevolking angst aan te jagen. Studenten die in het najaar van 2022 bijzonder actief en luid protesteerden voor vrijheid en tegen de verplichte hoofddoek, moeten volgens de staat worden geïntimideerd. Het verzet van de studenten tegen de dictatuur is

ongebroken en het regime vreest dat er opnieuw grote protesten zullen komen.

Degenen die bekend zijn met de situatie in Iran wijzen erop dat de eerste vergiftigingsaanvallen plaatsvonden op meisjesscholen in de stad Qom, een centrum van extremisten die loyaal zijn aan het regime. De eerste meldingen hiervan kwamen naar voren in november 2022, toen de landelijke protesten tegen het regime in volle gang waren. In die tijd waren er ook protestacties op veel meisjesscholen.

Mensenrechtenactivisten herinneren eraan dat dergelijke aanvallen op vrouwen en meisjes, georganiseerd door het regime in Teheran, niets nieuws zijn. De huidige vergiftigingen in de meisjesscholen zijn vergelijkbaar met de zuuraanvallen waaraan talloze Iraanse vrouwen de afgelopen jaren zijn blootgesteld omdat ze zich niet aan de

verplichte sluier hebben onderworpen. In 2014 werden tientallen vrouwen aangevallen met zuur en ernstig gewond in de stad Isfahan. Deze georganiseerde aanvallen werden ook in de doofpot gestopt door regimes en niemand werd ter verantwoording geroepen.

De internationale gemeenschap roept op tot opheldering van de gifaanvallen

Het kantoor van de Amerikaanse president heeft ook zijn bezorgdheid geuit over de vergiftiging. De woordvoerder van de Amerikaanse National Security Council, John Kirby, zei op 3 maart in Washington dat deze "zeer verontrustend" zijn en dat de wereld moet weten waarom.

Een woordvoester van de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten sprak haar diepe bezorgdheid uit over de aanvallen op schoolmeisjes in Iran op dezelfde dag. Ze riep op tot een inzichtelijk onderzoek, waarvan de resultaten openbaar zouden moeten worden gemaakt. De daders moeten voor de rechter worden gebracht. Mensenrechtenorganisaties hebben de internationale gemeenschap opgeroepen om het geweld tegen vrouwen en meisjes in Iran in de krachtigste bewoordingen te veroordelen. De speciale VN-rapporteur voor geweld tegen vrouwen moet ter plekke onderzoek doen naar de gifaanslagen.

2 middelbare scholieren worden het slachtoffer van biologische terreuraanslagen

De recente reeks biologische terreuraanslagen op middelbare schoolmeisjes hebben, volgens berichten op sociale media die op vrijdag 3 maart 2023 zijn vrijgegeven, een tweede leven geëist. Het slachtoffer is geïdentificeerd als Sanaz Jamshidi, hoewel geen verdere details over haar leeftijd of school beschikbaar zijn.

Dit volgt op de dood van Fatemeh Rezaei, een 11-jarige student in Qom, die als eerste het slachtoffer werd van deze tragische gebeurtenissen.

Veel ouders van studenten die protesteerden tegen de vergiftiging van hun dochters werden geslagen en gearresteerd door agenten van het regime.

Ook zijn de journalisten die schreven over de vergiftiging van vrouwelijke studenten gearresteerd

Kinderen onder gewonden na beschieting door ordetroepen bij protesten in Zahedan

Kinderen onder gewonden na beschieting door ordetroepen bij protesten in Zahedan

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Op 30 september 2023 hebben ordetroepen van de Iraanse staat in de stad Zahedan al schietend geprobeerd protesten tegen de regering de kop in te drukken. Hierbij zijn ten minste 35 mensen gewond geraakt, onder wie 8 kinderen.

In de provincies Sistan en Beloetsjistan, met name in de steden Zahedan, Khash en Mirjaveh, zijn sinds 30 september ten minste 150 mensen gearresteerd, aldus bevestigde berichten van Haalvsh Beloetsji Nieuws.

De beschieting van de 35 vreedzame demonstranten, onder wie 8 kinderen, door de Iraanse autoriteiten in Zahedan en elders vond nota bene plaats 1 dag voor 'Bloedige Vrijdag'

een jaar eerder (in september 2022 werden meer dan 100 vreedzame demonstranten aldaar op 1 dag doodgeschoten).

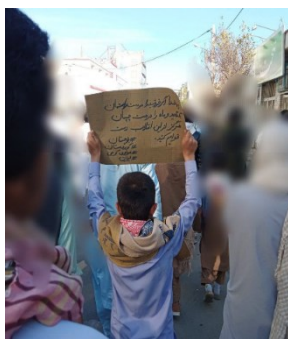
'Dit is een afschuwwekkend vertoon van willekeurig geweld van de kant van de Islamitische Republiek in een poging een eind te maken aan vreedzame demonstraties.' 'Deze verdienen standvastige internationale steun.'

'Etnische en religieuze minderheden in Iran staan nog altijd bloot aan genadeloze onderdrukking.'

'Het is aan de internationale gemeenschap de taak om dit geweld aan de kaak te stellen en de Iraanse functionarissen te vervolgen in internationale gerechtshoven, met gebruikmaking van het beginsel van internationale rechtsspraak.'

Op filmpjes en foto's van een op sociale media actief nieuwskanaal waren gewonde kinderen in een ziekenhuis te zien.

Nu Bloedige Vrijdag bijna een jaar geleden plaatsvond, is er toenemende vrees voor nog meer geweld en bloedvergieten. De Iraanse autoriteiten hebben steeds hun toevlucht gezocht tot bruto geweld en willekeurige arrestaties wanneer overal in het land vreedzame protestacties werden gehouden.

staat

in gevangenschap van de 22-jarige Mahsa Jina Amini.

Het is nog altijd zo dat demonstranten beschoten, geslagen en vastgezet worden wanneer ze op vreedzame wijze rechtvaardigheid eisen.

Sinds het bloedvergieten op Bloedige Vrijdag hebben moedige mensen elke vrijdag vreedzame demonstraties gehouden. Bij deze demonstraties waren talloze malen spreekkoren te horen waarin de vrijlating van politieke gevangenen werd geëist en onvrede met het regime werd geuit, zoals 'laat politieke gevangenen vrij' en 'nee tegen dictatuur'. Pogingen om onderzoek te doen naar het bloedvergieten zijn door Iraanse functionarissen gedwarsboomd.

Religieuze en etnische minderheden zijn in de Islamitische Republiek lange tijd onderdrukt, en de vervolging van soennitische geestelijken door de nam toen overal in Iran protesten tegen de regering uitbraken na de dood

Iran: Vergeldingsmaatregelen tegen vrouwen, die zich inzetten voor vrijheid en mensenrechten

25 oktober 2023

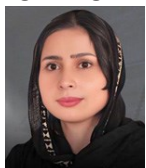

Met indrukwekkende moed zetten veel vrouwen in Iran zich in voor vrijheid, gelijke rechten en mensenrechten. De machthebbers treden met wrede onderdrukingsmaatregelen tegen deze vrouwen op, die zich tegen de dictatuur verzetten. De Iraanse vrouwen hebben het nodig dat de wereldgemeenschap zich solidair toont.

Dagelijks worden in Iran vrouwen, die opkomen voor hun rechten en mensenrechtenactivistes bedreigd, geïntimideerd, naar willekeur gearresteerd en vanwege zogenaamd „het in gevaar brengen van de

staatszekerheid“ tot gevangenisstraffen veroordeeld. Hier volgen voorbeelden:

De politieke gevangene Sakineh Parvaneh (foto), die zich inzet voor de rechten van vrouwen en minderheden in Iran, werd begin oktober in de provinciehoofdstad Mashhad, in het noordoosten van Iran, veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeven en een half jaar. Ze is sinds april 2023 opgesloten in de gevangenis van Mashhad.

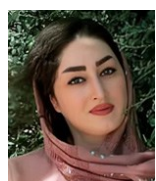

De 35-jarige activiste zat al vanaf het eind van 2019 tot februari 2023 gevangen, o.a. in de Evin gevangenis. Ze ging meerder malen in hongerstaking tegen haar onrechtmatige gevangenschap, waarin zij meerdere malen werd mishandeld en in isolatie werd geplaatst.

De schrijfster en filmmaker Zahra Shafei (foto), uit Teheran, zit sinds 16 september gevangen. Ze werd samen met andere vrouwen, tijdens een demonstratie bij de herdenking van het begin van de opstand, gearresteerd en in de beruchte Gharchak-gevangenis, in het oosten van Teheran, opgesloten. Al bij hun arrestatie en ook later in de gevangenis werden de vrouwen geslagen en wreed mishandeld. Zahra Shafei beschreef de mishandelingen, waaraan zij en de andere vrouwen en meisjes werden blootgesteld, in een audioboodschap.

Op 10 oktober werd de woning van de schrijfster doorzocht door agenten van het regime. Persoonlijke bezittingen van Zahra Shafei en haar familie, waaronder haar boeken werden in beslag genomen.

De verdedigster van de mensenrechten, Heroo Ghadimi (foto), werd op 12 september gearresteerd en wordt sedertdien vastgehouden in de gevangenis van de provinciehoofdstad Sanandaj, in het noordwesten van Iran. De 43-jarige woont in de stad Saghez, waar ook Jina Mahsa Amini vandaan kwam, haar dood was de aanleiding tot de over het gehele land verspreide protesten

tegen het regime in september 2022. Heroo Ghadimi houdt zich bezig met meerdere hulpprojecten voor arme vrouwen en kinderen en is vanwege haar inzet voor de mensenrechten zeer gezien in Saghez.

Oproep tot solidariteit met de vrouwen in Iran

De wereldgemeenschap moet zich nadrukkelijk en effectief inzetten voor de vrouwen, die in Iran vervolgd worden, omdat ze zich inzetten voor de mensenrechten. De internationale publieke druk moet aanzienlijk toenemen om de vervolging van de verdedigsters van vrouwenrechten een halt toe te roepen en de vrijlating van de gevangenen te bereiken. De protesten van de Iraanse vrouwen voor vrijheid en mensenrechten moeten wereldwijd gesteund worden.

Urgente actie voor drie Politieke Gevangenen in de Centrale Gevangenis van Mashhad

1 september 2023

Drie politieke gevangenen, Marzieh Nasseri, Azam Gholami en Sakineh Parvaneh, zijn al verscheidene maanden opgesloten in de vrouwenafdeling van de centrale gevangenis van Mashhad zonder enige vorm van proces. Ze werden gearresteerd tijdens de algemene opstand in Iran van 2022 - 2023.

De drie politieke gevangenen zijn opgesloten in afd. 5 van de centrale gevangenis van Mashhad (ook bekend als de Vakilabad gevangenis)

tussen gewone gevangenen en gewelddadige criminelen, in strijd met het principe van scheiding type van misdadigers. Ze worden constant mishandeld, getreiterd en onder druk gezet door gevangenisbeambten en bewakers.

Volgens betrouwbare verslagen hebben de drie politieke gevangenen geen recht op een medische behandeling. Ze zijn opgesloten in een ongezonde omgeving en ontberen medische hulpmiddelen. Een betrouwbare bron in de centrale gevangenis van Mashhad heeft gemeld dat in de nacht van 20 augustus Sakineh Parvaneh een zenuwinzinking kreeg door de druk, die op haar werd uitgeoefend. Ze is nu meer dan vijf maanden gedetineerd, zonder enig uitzicht.

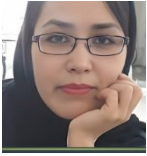
Marzieh Nasseri, een vrouw van 41, uit Mashhad, werd op 8 december 2022 gearresteerd door veiligheidsagenten gedurende de opstand in Iran.

Ze werd voor 20 dagen in isolatie opgesloten in een afdeling van de inlichtingendienst in Mashhad en vervolgens in observatie geplaatst in de centrale gevangenis van Mashhad (de Vakilabad gevangenis). Ondanks dat haar verhoren zijn afgesloten, blijft ze gevangen zitten. Haar ondervrager weigert haar op borgtocht in vrijheid te stellen.

Het onderzoek in de zaak Marzieh Nasseri werd in afd. 904 van het bureau van openbare aanklager van Mashhad gestopt. De aanklacht tegen haar omvat "het verspreiden van protest flyers."

**

Azam Gholami, 35, kwijnt weg in de gevangenis na tien maanden zonder vorm van proces. De veiligheidsdienst arresteerde haar voor haar huis in Qasem Abad, bij Mashhad, tijdens het hoogtepunt van de algemene protesten in oktober 2022. Haar huis werd doorzocht en verschillende persoonlijke bezittingen werden in beslag genomen.

Vervolgens werd ze overgebracht naar het detentiecentrum van de inlichtingendienst van Mashhad. Na een periode van onophoudelijke verhoren, die meer dan twee maanden aanhielden, werd ze overgebracht naar de afdeling van het Ministerie van Inlichtingen in de centrale gevangenis van Mashhad.

Spijtig genoeg werd haar de toegang tot juridische bijstand gedurende het gehele proces onthouden. Ondanks haar toestand weigerden de gevangenisambtenaren haar op borgtocht vrij te laten, in afwachting van haar proces.

**

De Koerdische gevangene **Sakineh Parvaneh**, gelieerd aan het verzet, in de Vakilabad gevangenis. Sakineh Parvaneh, een Koerdische burger uit Quchan, werd op 4 april 2023 gearresteerd, voor de tweede maal in een maand. Ze was al op 7 maart 2023 opgepakt en na vier dagen weer vrijgelaten. Sakineh Parvaneh werd in 1988 geboren. In het begin van de herfst van 2019 werd ze door veiligheidsagenten gearresteerd, omdat zij haar familie in Soleimaniya, in Koerdistan in Irak, had bezocht.

Ze werd voor tien dagen gevangen gezet in het detentiecentrum Marivan en Sanandaj. Vervolgens werd ze overgebracht naar de Evin gevangenis in Teheran. Ze onderging wrede verhoren onder psychische en fysieke foltering in afd. 2A, afd. 209 en de vrouwenafdeling van de Evin gevangenis. Gedurende die tijd mocht zij geen bezoek ontvangen.

In maart 2020, nadat ze graffiti op de muren van Evin had aangebracht, werd ze naar de beruchte Qarchak gevangenis gestuurd, waar ze vier dagen, met hand- en voetboeien om, in isolatie werd opgesloten.

Vervolgens brachten de gevangenisbewaarders haar naar het Aminabad psychiatrische ziekenhuis in Shahr-e Rey. Na 25 dagen in Aminabad, werd de gevangene Sakineh Parvaneh teruggebracht naar de observatieafdeling van de Qarchak gevangenis.

Op 25 mei 2020 ging ze in hongerstaking uit protest, omdat ze was veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf en er geen rekening werd gehouden met de scheiding van de soorten misdadigers.

Op 4 juli 2020, werd ze teruggestuurd naar de Evin gevangenis. Ze vertoonde de sporen van littekens en schrammen, omdat ze was geslagen. In augustus werd ze voor nog twee jaar veroordeeld voor "oproer in de gevangenis."

De gevangene Sakineh Parvaneh ging in Evin verschillende malen in [hongerstaking](#). Op 27 oktober 2020, werd ze van de vrouwenafdeling in Evin overgeplaatst naar de gevangenis van Quchan. Op 9 november 2020 werd ze in isolatie opgesloten omdat ze sinds 30 oktober in [hongerstaking](#) was gegaan uit protest tegen weer een overplaatsing naar de gevangenis van Isfahan.

Op dag acht van haar hongerstaking, naaide ze haar lippen op elkaar. In deze toestand werd ze [wreed behandeld en geslagen](#) door de bewaking.

Op 13 december 2020, werd Parvaneh overgebracht [van de Quchan gevangenis](#) naar de centrale gevangenis van Mashhad, waar haar geen familiebezoek werd toegestaan en waar ze ook niet naar huis mocht bellen.

De IRGC dwong Sakineh Parvaneh tot bekentenissen.

De Koerdische gevangene Sakineh Parvaneh had vier jaar van haar straf erop zitten, toen ze op 15 februari 2023 werd vrijgelaten uit de [Vakilabad gevangenis](#) in [Mashhad](#).

Volgens mededelingen op sociale media heeft de IRGC haar persoonlijke documenten vier jaar geleden in beslag genomen. Ondanks dat ze werd vrijgelaten uit de gevangenis kreeg zij haar papieren niet terug. Ten gevolge daarvan ondervindt zij moeilijkheden in haar bestaan, zoals het huren van een huis, het vinden van werk, het aanschaffen van een Simkaart voor een mobiele telefoon en andere belangrijke dingen.

Internationale oproep: Stop represailles tegen advocaten in Iran!

26 november 2023

Verschillende balies en internationale advocatenorganisaties hebben de wereldgemeenschap opgeroepen om zich in te zetten voor het beëindigen van de vervolging van advocaten in Iran. Advocaten zijn "het doelwit geworden van een systeem dat probeert hun onwrikbare inzet voor gerechtigheid en hun inspanningen om positieve verandering teweeg te brengen het zwijgen op te leggen".

In Iran worden advocaten die campagne voeren voor mensenrechten en politieke gevangenen verdedigen steeds vaker

het slachtoffer van represailles. Ze worden door de rechterlijke macht van het regime beschuldigd van het zogenaamd "in gevaar brengen van de staatsveiligheid" en in oneerlijke processen tot gevangenisstraf veroordeeld.

In de Zuid-Iraanse stad Shiraz worden de advocate Mahmoud Taravat-Ruy en Nazanin Salari en Masoud Ahmadian getroffen door de represailles van het regime.

Verschillende advocatenverenigingen en internationale advocatenorganisaties hebben de internationale gemeenschap opgeroepen om zich in te zetten voor het beëindigen van de vervolging van Iraanse advocaten en het stopzetten van de onwettige processen.

De internationale gemeenschap moet deze flagrante schending van fundamentele rechten veroordelen en oproepen tot een onmiddellijk einde van deze onrechtvaardige processen.

Hongerstaking in Iran: 15 gedetineerde vrouwen protesteren tegen marteling en illegale opsluiting

Hongerstaking in Iran: 15 gedetineerde vrouwen protesteren tegen marteling en illegale opsluiting

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

In de Kachui-vrouwengevangenis in de stad Karaj, nabij Teheran, zijn 15 gedetineerde vrouwelijke demonstranten in hongerstaking. Ze protesteren tegen de martelingen en het seksuele geweld waaraan ze in de gevangenis worden onderworpen en eisen hun vrijlating. De vrouwen zijn de afgelopen maanden uitsluitend gearresteerd vanwege hun betrokkenheid bij de

landelijke protestbeweging tegen het regime en zitten sindsdien onterecht vast.

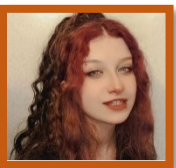
De vrouwen in hongerstaking zijn:

Armita Abbasi, Elham Modarresi, Jasmine Haj Mirza Mohammadi, Hamideh Zeraii, Maedeh Sohrabi, Fatemeh Harbi, Somayyeh Massoumi, Niloufar Shakeri, Fatemeh Nazarinejad, Fatemeh Jamalpour, Niloufar Kardouni, Marzieh Qassemi, Ensieh Moussavi, Fatemeh Mosleh Heydarzadeh en Shahrzad Derakhshan.

Net als de andere gevangenis in Iran is de vrouwengevangenis van Kachui berucht vanwege de onmenselijke gevangenisomstandigheden. De gevangenen wordt de nodige medische zorg ontnomen. Bezoek van familieleden wordt herhaaldelijk verboden. De rechterlijke macht van het regime ontnemt de gevangenen toegang tot juridisch advies en spreekt willekeurige onrechtvaardige vonnissen uit. Fatemeh Harbi werd onlangs in kort geding veroordeeld tot vijf jaar cel.

Gedetineerde vrouwelijke demonstranten worden op brute wijze gemarteld om hen te dwingen zichzelf te beschuldigen met valse bekentenissen en "wroeging" te tonen. Er zijn steeds meer meldingen van seksueel geweld tegen vrouwen in de gevangenis.

Verkrachting in gevangenschap

Armita Abbasi, 21, die op 2 januari een hongerstaking begon, zit al meer dan drie maanden vast. Ze werd eind september 2022 gearresteerd tijdens een protestdemonstratie in de stad Karaj. Ze zou tijdens haar detentie meerdere keren zijn verkracht. Ze raakte zo erg gewond dat ze in een ziekenhuis moest worden behandeld voor inwendige bloedingen. Artsen stelden vast dat de verwondingen van Armita Abbasis het gevolg waren van brute verkrachting en maakten de zaak openbaar.

Steeds meer demonstranten die in hechtenis zaten, maken melding van seksueel geweld dat door bewakers van het regime wordt gebruikt als drukmiddel om de slachtoffers te dwingen openbare "bekentenissen" af te leggen.

Veel vrouwen hebben de brute martelingen in Iraanse gevangenissen niet overleefd. Onder de dodelijke slachtoffers is de jonge demonstrant Sepideh Ghalandari uit de noordwestelijke stad Mahabad. Ze werd in november 2022 gearresteerd in Teheran en stierf eind december als gevolg van mishandeling in gevangenschap. Op 1 januari werd haar lichaam overgedragen aan de familie. De familie mocht, onder dreiging van represailles, de zaak niet openbaar maken.

Sinds half september 2022 is de wereld getuige van hoe protesterende vrouwen in Iran worden doodgeslagen door regeringstroepen, doodgeschoten of doodgemarteld in gevangenissen.

Gedetineerde demonstranten en vrouwenrechtenactivisten ondergaan het meest brute geweld en lopen acuut gevaar voor hun leven. De internationale inspanning voor hun vrijlating moet dringend worden opgevoerd.

Iran: mensenrechtenactivisten en journalisten veroordeeld tot lange gevangenisstraffen

IRAN: mensenrechtenactivisten

en journalisten

veroordeeld

tot lange

gevangenisstraffen

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

7 augustus 2023

Het regime in Teheran gaat door met het intensiveren van de vervolging van vrouwelijke mensenrechtenactivisten en journalisten die kritiek hebben op het regime. Ze worden beschuldigd van vermeende "propaganda tegen het regime" en "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" en veroordeeld tot lange gevangenisstraffen.

De vervolging en bestraffing is bedoeld om vrouwen die betrokken zijn bij de protestbeweging tegen de

dictatuur te intimideren. De rechterlijke macht in Iran fungeert als een instrument van onderdrukking. De processen zijn noch grondwettelijk noch eerlijk. Hier zijn voorbeelden van recente gevangenisstraffen:

De mensenrechtenactiviste Anisha Asadollahi zit sinds eind juli in de Evin-gevangenis in Teheran. Eind mei werd ze in Teheran veroordeeld tot vijf jaar en acht maanden gevangenisstraf.

Anisha Asadollahi zet zich in het bijzonder in voor de rechten van arbeiders en is betrokken bij vakbondsprotesten. Ze is de afgelopen jaren verschillende keren gearresteerd voor haar werk, waaronder haar deelname aan vreedzame demonstraties op de Dag van de Arbeid.

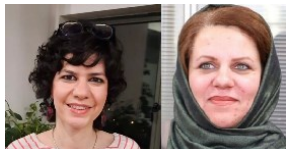
De activiste Reyhaneh Ansarinejad, die ook betrokken is bij de Iraanse vakbeweging, werd in juli door een rechtbank in Teheran veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf. Bovendien werden haar gedurende twee jaar verschillende burgerrechten ontnomen. Het werd haar verboden om deel te nemen aan politieke of vakbondsorganisaties, om zich te uiten op het internet of in andere media, of om het land te verlaten.

Reyhaneh Ansarinejad zat in 2022 al enkele maanden in de gevangenis.

Eind juli werden twee vrouwelijke journalisten in Teheran veroordeeld tot meer dan vier jaar gevangenisstraf. Nassim Sultan Beygi (foto links) en Saideh Shafii werden aangeklaagd en berecht voor hun verslaggeving in verband met de landelijke vrijheidsprotesten in de herfst van 2022. De rechterlijke macht van het regime beschuldigt hen van schending van de nationale veiligheid en propaganda tegen de staat. Na hun gevangenschap mogen ze Iran twee jaar lang niet verlaten.

Beide journalisten werden in januari 2023 gearresteerd en enkele weken vastgehouden in de Evin-gevangenis in Teheran. Daarna werden ze op borgtocht voorlopig vrijgelaten.

Al op 19 januari 2023 nam het Europees Parlement een resolutie aan waarin het regime in Teheran werd opgeroepen om alle mensenrechtenactivisten die in Iran gevangen zitten vrij te laten en te stoppen met het aanvallen van activisten. Het zei dat ervoor gezorgd moet worden dat zij hun legitieme mensenrechtenactiviteiten kunnen uitvoeren zonder angst voor represailles en zonder beperkingen zoals gerechtelijke intimidatie. Tegelijkertijd veroordeelde het EU-parlement de arrestatie van tientallen journalisten en riep het op tot hun onmiddellijke vrijlating.

Onderdrukking in Iran: Leraren die zich inzetten voor mensenrechten gevangen gezet

20 december 2023

Vakbondsleden en mensenrechtenactivisten roepen op tot de onmiddellijke vrijlating van alle leraren, studenten en andere burgers die in Iran zijn gearresteerd omdat ze deelnamen aan vreedzame protesten.

Het regime in Teheran blijft leraren vervolgen die zich inzetten voor mensenrechten en sociale rechtvaardigheid. Leraren in Iran worden in toenemende mate getroffen door arrestaties, gevangenisstraffen en beroepsverboden. Hier volgen enkele voorbeelden:

In de Zuid-Iraanse stad Shiraz werden lerares Mojgan Bagheri en de leraren Mohammadali Zahmatkesh en Afshin Razmjoui op 20 november gearresteerd. In juni 2023 werden ze elk veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Het gerechtelijk apparaat van het regime beschuldigt de leraren ervan de staatsveiligheid in gevaar te brengen door hun werk voor de lerarenvakbond en hun deelname aan vreedzame burgerprotesten.

Tegelijkertijd werden lerares Zahra Esfandiari en leraar Abdolrazagh Amiri voor twee jaar onder huisarrest geplaatst in Shiraz. Ze waren ook veroordeeld door de rechterlijke macht omdat ze betrokken waren bij de lerarenvakbond en op het internet campagne voerden voor de rechten van leraren.

Leraren in Iran houden keer op keer protestbijeenkomsten. Ze eisen betere werkomstandigheden, eerlijke lonen

en een einde aan discriminatie en onderdrukking op scholen. De protestbeweging houdt de corrupte dictatuur verantwoordelijk voor de verwaarlozing van de onderwijssector en de sociale onrechtvaardigheid in Iran.

Iraanse lerarenorganisaties hebben de internationale gemeenschap opnieuw opgeroepen campagne te voeren voor de vrijlating van alle leraren die in Iran gevangen zitten vanwege hun inzet voor sociale rechtvaardigheid en mensenrechten.

Education International (EI), de overkoepelende organisatie van ongeveer vierhonderd onderwijsvakbonden uit 170 landen, heeft het regime in Teheran al herhaaldelijk opgeroepen om alle gevangenen die vastzitten in verband met hun vakbondswerk onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten. De EI eist ook de onmiddellijke vrijlating van alle leraren, studenten en andere burgers die zijn gearresteerd vanwege hun deelname aan de vreedzame protesten voor democratie.

Onderdrukking in Iran: bekende cartoonist gearresteerd

10 juni 2023

De Iraanse cartooniste Atena Farghadani werd op 7 juni gearresteerd. De internationaal bekende criticus van het regime wordt vastgehouden in de Evin-gevangenis in Teheran.

Atena Farghadani (foto), die campagne voert voor vrijheid van meningsuiting en vrouwenrechten, zat al van 2014 tot 2016 gevangen omdat ze met haar cartoons kritiek had geuit op het onderdrukkingsbeleid van het regime in Teheran. Mensenrechtengroeperingen en cartoonisten over de hele wereld voerden toen campagne voor

haar vrijlating. In augustus 2015 kende het "Cartoonist Rights Network International" Atena Farghadani een prijs toe voor haar moed.

De organisatie "Committee to Protect Journalists" (CPJ) riep het Iraanse regime op 8 juni op om Atena Farghadani vrij te laten en te stoppen met de pogingen om mediawerkers het zwijgen op te leggen. De terugkerende

arrestaties tonen aan dat het regime de rechtsstaat niet respecteert.

In een persbericht meldt het Committee to Protect Journalists dat Atena Farghadani voor haar arrestatie een politieke cartoon op internet publiceerde.

CPJ wijst erop dat sinds half april minstens vier journalisten zijn gearresteerd in Iran. Eind 2022 zaten er in Iran meer journalisten gevangen dan in enig ander land ter wereld.

Iran: toenemende vervolging van vrouwen die campagne voeren voor vrijheid en vrouwenrechten

20 augustus 2023

Ter gelegenheid van de aanstaande sterfdag van de Iraanse Mahsa Amini hebben vrouwenrechtenactivisten en activisten van de vrijheidsbeweging in Iran herdenkings- en protestevenementen aangekondigd. Om nieuwe demonstraties te voorkomen en de bevolking te intimideren, intensiverde het regime de repressie.

Half september is het een jaar geleden dat de landelijke protestbeweging tegen de dictatuur in Iran van start ging. De 22-jarige Mahsa Amini stierf op 16 september 2022 in een ziekenhuis in Teheran nadat ze was

gearresteerd en mishandeld door de zedenpolitie van het regime. Haar dood heeft geleid tot massale protesten in het hele land tegen het regime.

Om nieuwe demonstraties te voorkomen en de bevolking te intimideren, intensiverde het regime de repressie.

Steeds meer vrouwen die zich inzetten voor vrijheid en vrouwenrechten worden vervolgd en gearresteerd. Hieronder voorbeelden:

Herhaalde aanhoudingen en aanklachten door het gerechtelijk apparaat van het regime

Donya Hosseini, 35, werd op 12 augustus gearresteerd en vastgehouden in de Evin-gevangenis in Teheran. Ze werd voor het eerst gearresteerd in november 2022 wegens deelname aan de burgerprotesten tegen de dictatuur. Na enige tijd werd ze voorlopig vrijgelaten en vervolgens beschuldigd van "antistaatspropaganda en steun aan oppositiegroepen".

Medio augustus werd de lerares Tahereh Naghiee in Teheran veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf. Ze werd ook ontdaan van verschillende burgerrechten. De rechterlijke macht van het regime beschuldigt haar ervan betrokken te zijn bij de lerarenvakbond voor sociale rechtvaardigheid en vrijheid van meningsuiting. De lerares, die les heeft gegeven op verschillende middelbare scholen in Teheran, werd geschorst vanwege haar vakbondsactiviteiten.

Bahar Ahmadi en haar echtgenoot As'ad Mohammad werden op 12 augustus gearresteerd na een inval in haar huis in de noordwestelijke stad Sanandaj. Zij wordt vastgehouden in de inlichtingengevangenis van het regime in Sanandaj. De dringend noodzakelijke medische zorg wordt haar onzegd. Haar man zit sinds 24 juli in hechtenis en wordt incommunicado vastgehouden in een

gevangenis.

Iran: politieke gevangenen verzetten zich met hongerstaking tegen onmenselijke omstandigheden in de gevangenis

30 september 2023

"Hier worden weerloze gevangenen permanent mishandeld en vernederd. Jonge mensen die geëxecuteerd dreigen te worden, worden vastgehouden achter ijzeren deuren en betonnen muren. Gemartelde gevangenen krijgen geen medische behandeling ondanks hun ernstige verwondingen. Ze worden met bloedende wonden teruggebracht naar hun cel en aan hun lot overgelaten."

In de beruchte Ghezelhesar gevangenis in de stad Karaj (ten

westen van Teheran) zijn 13 politieke gevangenen in hongerstaking gegaan. Ze protesteren tegen hun gedwongen overplaatsing naar deze gevangenis en de onmenselijke omstandigheden daar.

De gevangenen werden op 3 september met geweld overgeplaatst van de Evin-gevangenis in Teheran naar de Ghezelhesar-gevangenis. Ze moesten hun eigen bezittingen, waaronder medicijnen waarvan ze afhankelijk zijn, achterlaten in de Evin gevangenis.

Voor verschillende gevangenen was het de tweede overplaatsing binnen een maand. Ze waren pas op 2 augustus overgeplaatst van de Gohardasht gevangenis naar Evin. Met de gedwongen overplaatsingen wil het regime de politieke gevangenen van elkaar isoleren en het contact met familieleden en juridische adviseurs bemoeilijken.

In de Ghezelhesar gevangenis worden de 13 gevangenen vastgehouden in een cel van slechts 12 vierkante meter. Dit is de plek waar ter dood veroordeelden meestal worden opgesloten voordat ze geëxecuteerd worden. De gevangenen krijgen niet genoeg dekens, hebben geen toegang tot warm water of medische zorg en mogen geen telefonisch contact met de buitenwereld hebben.

Onder de hongerstakende gevangenen bevindt zich ook leraar Jafar Ebrahimi (foto), die lid is van de Iraanse lerarenvakbond. Hij werd in oktober 2022 door een rechtbank van het regime in Teheran veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf. Hij werd beschuldigd van het "in gevaar brengen van de staatsveiligheid" omdat hij campagne voerde voor de rechten van leraren en protesteerde tegen het geweld dat het regime gebruikt om vreedzame burgerprotesten de kop in te drukken. Jafar Ebrahimi lijdt aan een oogziekte en loopt het risico blind te worden als hem medische zorg ontzegd blijft worden.

De politieke gevangene Dr. Said Masouri (foto) beschrijft de wrede omstandigheden in de gevangenis van Ghezelhesar als volgt:

"Hier worden weerloze gevangenen permanent mishandeld en vernederd. Jonge mensen die geëxecuteerd dreigen te worden, worden vastgehouden achter ijzeren deuren en betonnen muren. Gemartelde gevangenen krijgen geen medische behandeling ondanks hun ernstige verwondingen. Ze worden met bloedende wonden teruggebracht naar de cellen en aan hun lot overgelaten."

Wij gevangenen worden hier in de kleinste ruimtes gepropt. Er is geen voldoende aanvoer van voedsel, water, medicijnen of kleding. De hygiënische omstandigheden zijn abominabel. Er is niet eens een halve meter ruimte om op de grond te zitten. We hebben niet het recht om zelfs maar te protesteren. Dit is barbaars en onmenselijk."

Mensenrechtenactivisten wijzen er herhaaldelijk op dat de wrede detentieomstandigheden in de gevangenissen van het regime in Teheran levensbedreigend zijn voor gevangenen. Keer op keer sterven gevangenen als gevolg van mishandeling en het onthouden van medische zorg. De ernstige mensenrechtenschendingen waaraan de gevangenen in Iran worden onderworpen, moeten door de VN worden onderzocht. Politieke gevangenen moeten onmiddellijk worden vrijgelaten.

Iran: represailles tegen politieke gevangenen nemen toe

19 juni 2023

Voor verschillende politieke gevangenen in de Evin-gevangenis in Teheran werden de gevangenisomstandigheden in juni verder aangescherpt door familiebezoeken tot nader order te verbieden. Onder de betrokken gevangenen bevinden zich de student Ali Younesi en zijn vader Mir-Yousef Younesi.

Ali Younesi en zijn vader Mir-Yousef Younesi zitten onterecht gevangen omdat ze pleiten voor democratie in Iran.

Student Ali Younesi zit sinds april 2020 vast in de Evin-gevangenis. Hij werd gearresteerd voor zijn deelname aan vreedzame burgerprotesten tegen het regime en voor het onderhouden van contacten met familieleden die actief zijn in oppositiegroepen. Sinds zijn arrestatie is de student fysiek en mentaal gemarteld om hem te dwingen zichzelf te beschuldigen met valse bekentenissen.

Eind april 2022 veroordeelde een rechtbank van het regime in Teheran Ali Younesi tot 16 jaar gevangenisstraf. De willekeurige straf werd uitgesproken na een zeer oneerlijk proces op basis van verzonnen aanklachten. De machthebbers in Iran willen met dergelijke straffen studenten intimideren die kritisch staan tegenover het regime en eventuele protesten voor vrijheid aan Iraanse universiteiten in de kiem smoren.

Tot zijn arrestatie studeerde Ali Younesi computerwetenschappen en natuurkunde aan de Sharif Technische Universiteit in Teheran. Hij is een van de zeer getalenteerde studenten die prijzen heeft gewonnen in verschillende competities. In 2018 won Ali Younesi met het Iraanse team de gouden medaille van de Internationale Astrofysica Olympiade.

De organisatie Scholars at Risk (SAR) heeft herhaaldelijk opgeroepen tot de onmiddellijke vrijlating van Ali Younesi. SAR is een internationaal netwerk voor de bescherming van wetenschappers die gevaar lopen en bestaat uit meer dan 600 universiteiten en hogescholen in 42 landen. Ook Amnesty International heeft herhaaldelijk opgeroepen tot zijn vrijlating.

De familie Younesi, die voorstander is van democratie in Iran, heeft herhaaldelijk te maken gehad met represailles van het regime. De vader van Ali Younesi, Mir-Yousef Younesi, werd eind december 2022 gearresteerd. De 70-jarige, die al eerder in politieke hechtenis zat, wordt sindsdien onder zwakke voorwendselen vastgehouden in de Evin-gevangenis. Mir-Yousef Younesi lijdt aan verschillende ziekten en wordt gemarteld doordat hem dringend noodzakelijke medische hulp wordt geweigerd. Zijn gezondheid is aanzienlijk verslechterd.

Het opsluiten van familieleden is een van de wrede methodes die het regime in Iran gebruikt om gevangenen onder druk te zetten om valse bekentenissen af te leggen.

F.

Bahá'í in Iran: Veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf alleen vanwege hun geloof

14 augustus 2023

Verdedig godsdienstvrijheid!
Mensenrechtenactivisten roepen op tot de onmiddellijke vrijlating van alle gevangenen die in Iran uitsluitend vanwege hun geloofsovertuiging worden vastgehouden en roepen de internationale gemeenschap op om effectief te werken aan het stoppen van de vervolging van bahá'ís en andere religieuze minderheden in Iran.

De rechterlijke macht van het Iraanse regime, die fungeert als repressiemiddel, bevestigde op 9 augustus de veroordeling van twee internationaal bekende leden van de Iraanse bahá'í-gemeenschap. Mahvash Sabet en Fariba Kamalabadi (foto) werden elk veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf, simpelweg omdat ze tot de bahá'í-religieuze minderheid behoren.

Beide vrouwen zitten al meer dan een jaar vast in de Evin-gevangenis in Teheran. Ze werden eind juli 2022 gearresteerd toen inlichtingendiensten van het regime op basis van ongegronde beschuldigingen invallen deden in de huizen en bedrijven van ten minste 52 bahá'ís. Mahvash Sabet en Fariba Kamalabadi werden vervolgens beschuldigd van het naar verluidt "in gevaar brengen van de staatsveiligheid", een voorwendsel dat door het regime in Teheran werd gebruikt om de bahá'í puur vanwege hun geloof te

vervolgen. In november 2022 werden de twee vrouwen elk veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf. Het vonnis is nu bekrachtigd.

Mahvash Sabet en Fariba Kamalabadi behoorden tot 2008 tot de voormalige zevenkoppige leidersgroep van de Iraanse bahá'í-gemeenschap. Om de repressie van de bahá'í-gemeenschap nog verder te vergroten, werd deze leiderschapsgroep respectievelijk in 2007 en 2008 gearresteerd en tien jaar vastgehouden. Mahvash Sabet en Fariba Kamalabadi werden in 2017 vrijgelaten, maar werden eind juli 2022 opnieuw gearresteerd.

Educator Mahvash Sabet schreef poëzie terwijl zij in de Evin-gevangenis zat, die werd verspreid en later in het Engels werd gepubliceerd onder de titel Prison Poems. In 2017 ontving ze de Engelse PEN International Writer of Courage. Als gevolg van haar lange gevangenschap lijdt Mahvash Sabet aan aanhoudende gezondheidsproblemen,

waaronder bottuberculose en astma. Om de 70-jarige gevangene verder te kwellen, wordt haar dringend noodzakelijke medische zorg ontzegd. Haar gezondheid gaat achteruit.

De 60-jarige Fariba Kamalabadi is ontwikkelingspsycholoog, moeder en grootmoeder. In verschillende berichten vanuit de gevangenis vestigde Fariba Kamalabadi de aandacht op de onmenselijke omstandigheden daar.

Ondertussen werd in de noordoostelijke provinciehoofdstad Mashhad de 45-jarige Sanaz Tafazoli (foto), die tot de lokale bahá'í-gemeenschap behoort, veroordeeld tot 10 jaar en negen maanden gevangenisstraf. Ze wordt ook beschuldigd van "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" als actief lid van de bahá'í-gemeenschap.

Sanaz Tafazoli werd op 22 november 2022 gearresteerd en zit sindsdien vast in de Vakilabad-gevangenis van Mashhad. Voorafgaand aan haar arrestatie werd haar huis doorzocht en werd religieuze lectuur in verband met haar bahai-geloof in beslag genomen.

Mensenrechtenactivisten roepen op tot de onmiddellijke vrijlating van alle gevangenen die in Iran uitsluitend vanwege hun geloofsovertuiging worden vastgehouden en roepen de internationale gemeenschap op om effectief te werken aan het stoppen van de vervolging van bahá'ís en andere religieuze minderheden in Iran.

Christenen in Iran hebben bescherming en hulp nodig

Pasen 2023: Christenen in Iran hebben bescherming en hulp nodig

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

De Iraanse christenen die, ondanks vervolging en represailles, vasthouden aan hun geloof en hun recht op godsdienstvrijheid verdedigen, hebben de bescherming en hulp van de internationale gemeenschap nodig.

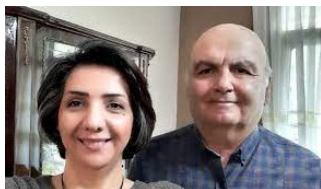
Het regime in Teheran is een van de ergste vervolgers van christenen ter wereld. De onderdrukking van christenen in Iran escaleert altijd met Pasen. Degenen die

samenkomen in huiskerken voor paasdiensten worden geconfronteerd met invallen, arrestaties en zware straffen. Dit treft vooral mensen die zich van de islam tot het christendom hebben bekeerd.

In Iran zitten talloze christenen louter en alleen vanwege hun geloof gevangen. Neem de volgende voorbeelden:

Pastor Joseph Shahbazian (59), lid van de Iraans-Armeense christelijke gemeenschap in Teheran, zit sinds augustus 2022 vast in de Evin-gevangenis in Teheran. Daar zit hij een gevangenisstraf van tien jaar uit. De rechterlijke macht van het regime veroordeelde de predikant voor het leiden van een huiskerk waarin ook christelijke bekeerlingen bijeenkwamen voor de eredienst. Hij werd ook veroordeeld tot een verbanning van twee jaar naar een afgelegen gebied in het zuidoosten van Iran en hem werden verschillende burgerrechten afgenomen. Het regime vervolgt de christelijke huiskerken als "groepen die de nationale veiligheid willen ondermijnen".

Homayoun en Sara

Homayoun Zhavesh, 64, en zijn vrouw Sara Ahmadi, 45, zitten sinds augustus 2022 ook vast in de Evin-gevangenis in Teheran. Beiden werden eind 2020 veroordeeld tot gevangenisstraffen wegens het aanvaarden van het christelijk geloof. Sara Ahmadi werd veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf, en Homayoun Zhavesh tot twee jaar gevangenisstraf. Homayoun Zhavesh heeft de ziekte van Parkinson in een vergevorderd stadium en heeft regelmatig medische zorg nodig, wat gevangenen in Iran wordt ontzegd.

Iran: druk, discriminatie en onderdrukking van christenen

16 december 2023

Het internationaal recht minachtend, intensiveert het regime in Iran de onderdrukking van de christelijke minderheid. Mensenrechtenactivisten roepen de internationale gemeenschap op om effectief stelling te nemen tegen de vervolging van christenen in Iran. Alle gevangenen die uitsluitend worden vastgehouden omdat zij hun mensenrecht op godsdienstvrijheid hebben uitgeoefend, moeten worden vrijgelaten!

In de aanloop naar Kerstmis worden christenen in Iran onderworpen aan zware represailles. Het regime in Teheran maakt gebruik van invallen en willekeurige

arrestaties om te voorkomen dat christenen in huiskerken bijeenkomen voor de kerstdiensten. Vooral voormalige moslims die het christelijk geloof hebben aangenomen, worden door de vervolging getroffen.

Op 11 december voerde de geheime dienst van het regime invallen uit in particuliere woningen en bedrijven van christenen in de stad Karaj, nabij Teheran. Verschillende christenen werden gearresteerd.

Onder de gearresteerden bevindt zich de voormalige moslim Milad Goodarzi . Hoewel hij na enkele uren werd vrijgelaten, werden hij en zijn vrouw door de rechterlijke macht van het regime opgeroepen om ondervragingen te ondergaan. Milad Goodarzi is vanwege zijn geloof verschillende keren gearresteerd en berecht. Eind augustus 2021 werd hij veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf en vervolgens gevangengezet wegens vermeende “propaganda voor ideeën die afwijken van de islam”. In maart 2023 werd hij voorlopig vrijgelaten.

Het regime in Teheran zet de vervolging van christenen systematisch voort. Alleen al tussen juni en september 2023 werden in Iran meer dan 100 christenen gearresteerd. Verschillende van hen zijn al veroordeeld tot lange gevangenisstraffen wegens ‘anti-staatspropaganda’ en voor ‘het stichten en leiden van een huiskerk’.

Pastoor Matthias Ali-Haghejad is een van de christenen die simpelweg vanwege hun geloof in gevangenschap zitten. Hij werd veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf wegens ‘het verspreiden van het evangelie’. Sinds januari 2022 zit hij zijn straf uit in de gevangenis van zijn Noord-Iraanse geboorteplaats Anzali. Daar was tenminste familiebezoek mogelijk. In juli 2023 werd de predikant echter zonder voorafgaande kennisgeving met geweld overgebracht naar de gevangenis in de stad Minab in het uiterste zuiden van Iran. De rechterlijke macht van het regime heeft bevolen dat hij de rest van zijn straf in deze gevangenis moet doorbrengen, die ruim 1.500 kilometer van zijn geboorteplaats ligt. Door gewetensgevangenen en politieke gevangenen met geweld over te brengen naar

afgelegen gevangenissen wil het regime de gevangenen isoleren van hun families en medegevangenen en hen onderwerpen aan moeilijke gevangenisomstandigheden.

Christenen in nood

De Iraanse rechterlijke macht, die fungeert als het repressie-instrument van het regime, vervolgt christenen met algemene beschuldigingen als 'propaganda tegen de islam' en 'het in gevaar brengen van de staatsveiligheid'. Ze worden willekeurig gearresteerd, gemarteld en tot gevangenisstraf veroordeeld omdat ze hun geloof belijden en samen met andere christenen in huiskerken samenkomen.

De weinige Perzisch-sprekende kerken die nog in Iran bestaan, worden streng gecontroleerd en mogen geen bezoekers of nieuwe leden accepteren. Kerken van etnische minderheden mogen alleen diensten in hun eigen taal houden. Daarom zijn alle andere Perzisch-sprekende christenen, vooral voormalige moslims die zich tot het christelijk geloof hebben bekeerd, gedwongen om in hun huizen bijeen te komen voor aanbidding. Het regime beschouwt dergelijke bijeenkomsten echter als een 'bedreiging voor de staatsveiligheid' en vervolgt christenen met intimidatie, invallen, arrestaties, boetes en gevangenisstraffen.

Iran: dominee moet 10 jaar de gevangenis in vanwege zijn geloof

30 september 2023

Stop de vervolging van christenen!
Christelijke gemeenschappen in Iran zijn onderworpen aan voortdurende repressieve maatregelen. Christenen worden willekeurig gearresteerd, gemarteld en tot gevangenisstraf veroordeeld voor het belijden van hun geloof en het samenkomen met andere christenen in huiskerken om kerkdiensten te houden.

De Iraanse pastor Anooshavan Avedian (foto) werd in september gevangen gezet in Teheran. Hij moet een gevangenisstraf van 10 jaar uitzitten waartoe hij in 2022 werd veroordeeld, alleen vanwege zijn geloof.

Anooshavan Avedian behoort tot de Armeense christelijke gemeenschap in Teheran. De 61-jarige familieman werd voor het eerst gearresteerd op 21 augustus 2020 toen 18 christenen in zijn huis bijeenkwamen voor de eredienst. Samen met verschillende andere christenen werd hij naar de Evin-gevangenis gebracht. Na een maand van eenzame opsluiting en ondervraging werd hij voorlopig op borgtocht vrijgelaten.

Vervolgens werd de pastor beschuldigd van "het leiden van een christelijke huiskerk" en "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" en na een kort proces in april 2022 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 jaar. Daarnaast werd hij ook gestraft met de ontzegging van zijn burgerrechten voor 10 jaar.

Christenen in nood

Het regime in Teheran gaat systematisch door met de vervolging van christenen. De rechterlijke macht van het regime vervolgt christenen met vergaande beschuldigingen zoals "propaganda tegen de islam" en "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid". Ze worden willekeurig gearresteerd, gemarteld en veroordeeld tot gevangenisstraffen voor het belijden van hun geloof en het samenkomen met andere christenen in huiskerken om de erediensten te houden.

De weinige Perzisch sprekende kerken die nog bestaan in Iran worden streng gecontroleerd en mogen geen bezoekers of nieuwe leden toelaten. De kerken van etnische minderheden mogen alleen diensten houden in hun eigen taal. Daarom worden alle andere Perzisch sprekende christenen, vooral voormalige moslims die zich tot het christendom hebben bekeerd, gedwongen om thuis samen te komen om hun diensten te houden. Het regime ziet dergelijke bijeenkomsten echter als een "bedreiging voor de staatsveiligheid" en vervolgt christenen met pesterijen, invallen, arrestaties, boetes en gevangenisstraf.

Christenen worden in Iran op de meest brute wijze onderdrukt

8 juli 2023

Ondanks de ergste onderdrukking verzetten christenen in Iran zich standvastig tegen de druk van het regime dat hen wil dwingen van geloof te veranderen. Wereldwijde aandacht en massale publieke druk zijn dringend nodig om de vervolging van christenen in Iran te stoppen.

Het regime in Teheran is een van de ergste christenvervolgers ter wereld. Iraanse christenen die ondanks vervolging en represailles vasthouden aan hun geloof en opkomen voor hun recht op godsdienstvrijheid worden onderworpen aan razzia's, arrestaties en zware straffen. Dit

treft vooral mensen die zich van de islam hebben bekeerd tot het christendom. Hier zijn voorbeelden:

De voormalige moslim Saheb Fadaie heeft al vijf jaar in de gevangenis gezeten omdat hij het christelijk geloof heeft aangenomen en actief lid is van een christelijke gemeente in zijn Noord-Iraanse woonplaats Rasht. Een paar maanden geleden werd hij vrijgelaten uit de gevangenis. Desondanks hangt hem een nieuwe straf boven het hoofd.

Op 25 juni kreeg de 42-jarige familieman 50 zweepslagen omdat hij zich jaren geleden na een onderbreking te laat in de gevangenis had gemeld. Geseling is een van de wrede, onmenselijke en vernederende straffen die verboden zijn volgens het internationaal recht. Het gebruik van dergelijke straffen is tekenend voor de schokkende minachting voor fundamentele menselijke waarden door de machthebbers in Iran.

Saheb Fadaie wordt binnenkort ook veroordeeld tot een verbanning van twee jaar. De christen werd jaren geleden veroordeeld tot deze verbanning naar een afgelegen plek in Iran omdat een rechtbank van het regime hem beschuldigde van "propaganda tegen de staat", alleen vanwege zijn geloof. Saheb Fadaie moet twee jaar in het dorp Nehbandan wonen, dat dicht bij de Afghaanse grens ligt en ongeveer 1500 km van zijn woonplaats. Door christenen te verbannen naar afgelegen plaatsen probeert het regime in Teheran hen herhaaldelijk te isoleren van hun families en christelijke gemeenschappen.

Bijlagen rapporteren

De belangrijke reflecties van internationale organisaties over grove rechtenschendingen in Iran

Onderdrukking van de Media in Iran neemt toe

Verslaggevers zonder Grenzen (RSF): "Teheran wil, dat onafhankelijke media in een klimaat van angst komen te leven. Het regime zet in op razzia's, lichamelijk geweld en opsluiting in isolatie. Dat kunnen we niet accepteren. De machthebbers moeten eindelijk begrijpen dat afwijkende, onafhankelijke stemmen zich niet voor altijd laten verstommen."

In een Persbericht van 19.05.2023 meldt de organisatie Verslaggevers zonder Grenzen (RSF), die zich wereldwijd inzet voor informatievrijheid, o.a.:

Het Regime schept een Klimaat van Angst

Na een korte adempauze laat de Iraanse regering opnieuw mediamensen arresteren. Verslaggevers zonder Grenzen (RSF) is bezorgd over deze ontwikkeling. Ze wijzen erop, dat de autoriteiten niet alleen de berichtgeving over de straatprotesten na de dood van Jina Mahsa Amini wil onderdrukken, maar ook ieder debat over mogelijke hervormingen.

„Teheran wil, dat onafhankelijke media-medewerkers in een klimaat van angst komen te leven“, zei RSF-chef Christian Mihr: „Het regime zet in op razzia's, lichamelijk geweld en opsluiting in isolatie. Dat kunnen we niet accepteren. De machthebbers moeten eindelijk begrijpen dat afwijkende, onafhankelijke stemmen zich niet voor altijd laten verstommen.“

Opvolgende gevangenisstraffen, onzorgvuldigheid met medicijnen, doodsb bedreigingen

Pas geleden trof dit de freelance fotojournaliste en vrouwenrechtenactiviste Alieh Motalebzadeh. Op 10 mei bestormden zeven politieagenten het huis van Motalebzadeh, doorzochten het en dagvaardden de journaliste vervolgens zich op 16 mei voor verhoor bij de officier van justitie, in de beruchte Evin-gevangenis van Teheran, te melden. Motalebzadeh raakte in beeld bij de autoriteiten, omdat zij op 21 april deelgenomen had aan een online-conferentie met de titel „Dialoog over de redding van Iran“. Tijdens deze conferentie discuteerden journalisten en wetenschappers over de wijd verspreide corruptie binnen de regering en het harde optreden tegen elke andersdenkende.

Na de arrestatie van Motalebzadeh twitterde haar dochter een foto van de ingeslagen huisdeur. Hoewel haar moeder op dat tijdstip alleen thuis was, was en van de politieagenten gewelddadig geworden. Volgens de dochter haalden de agenten meer dan vier uur het huis overhoop en namen de smartphone van Motalebzadeh en alle andere elektronische apparatuur mee.

De journaliste en activiste is ook vicevoorzitter van de Iraanse vereniging voor de verdediging van de vrijheid van de pers. Al in november 2016 werd zij met gebruik van geweld gearresteerd. Een maand later kwam zij op borgtocht vrij, maar moest echter, vanaf 11 oktober 2020, in de Evin-gevangenis een driejarige gevangenisstraf uitzitten, vanwege „Activiteiten tegen de nationale veiligheid“. Na een korte strafonderbreking, vanwege problemen met haar medicijnen en bedreigingen in de gevangenis, werd zij op 12 april 2022 opnieuw gevangen gezet. Op 10 februari 2023 kreeg ze samen met andere mediamensen gratie.

Wekenlange opsluiting in isolatie, martelingen in de gevangenissen

Een dag voor de al vermelde conferentie over „Dialoog over de redding van Iran“, op 20 april, lieten de autoriteiten Keyvan Samimi arresteren, een bekende journalist en vroegere uitgever van het maandblad „Iran Farda“. De 73-jarige had daarvoor zijn deelname aan de conferentie bekend gemaakt. Onder de beschuldiging dat hij contact had met een buitenlandse sekte, werd hij bijna drie weken lang in isolatie opgesloten. Sinds 10 mei verblijft hij in de Evin-gevangenis. Vooral deze gevangenis is al sinds vele jaren berucht om de mishandelingen, die er plaats vinden. De Iraanse journaliste en mensenrechtenverdedigster Narges Mohammadi – in 2022 bekroond met de RSF Press Freedom Award in de Categorie Moed – heeft in haar boek „Witte Foltering“ over de wrede toestanden in Evin en anderen gevangenissen verslag gedaan.

Keyvan Samimi is onlangs in januari, na meer dan twee jaar in de gevangenis te hebben gezeten, vrij gelaten. Na een dagvaarding in de Evin-gevangenis werd hij op 24 augustus 2020 ter plaatse gearresteerd en later tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld. Wegens zijn bezigheden als journalist en activist heeft Samimi, zowel voor als na de revolutie van 1979, al meerdere jaren in de gevangenis doorgebracht. (...)

Sinds het begin van de nationale protesten na de dood van Jina Mahsa Amini op 16 september 2022, toen zij in verzekerde bewaring van de politie verkeerde, hebben de Iraanse autoriteiten 75 journalistes en verslaggevers gearresteerd. 17 van hen zitten nog altijd in de gevangenis. Ondanks een reeks aan gratie verleningen, worden velen van hen nog steeds gepest, bespioneerd of bedreigd. Volgens informatie van RSF hebben de autoriteiten onlangs tenminste een gratieverlening voor een journalist in ballingschap weer ingetrokken.

Op de ranglijst van de persvrijheid van RSF staat Iran op plaats 177 van de 180 landen.

Iran: kinderen beschermen tegen geweld en marteling door het regime!

6 mei 2023

De onderdrukking in Iran stopt niet bij kinderen. Jongens en meisjes die naar de gevangenissen worden gebracht zijn weerloze slachtoffers van wrede martelingen. Zij worden gemarteld met slagen, zweepslagen, elektrische schokken en verkrachting. De mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch stelt de ernstigste gewelddaden tegen kinderen in Iran aan de kaak.

In een [persbericht van Human Rights Watch](#) van 25 april 2023 staat onder andere:

Iran: veiligheidstroepen doden, martelen en misbruiken kinderen

Minderjarige demonstranten onrechtmatig aangehouden

Iraanse veiligheidstroepen, die wijdverbreide protesten onderdrukken, hebben kinderen onrechtmatig gedood, gemarteld, seksueel misbruikt en laten verdwijnen.

De Iraanse autoriteiten hebben ook in strijd met de wet kinderen gearresteerd, ondervraagd en vervolgd. Rechters hebben families van kinderen verboden een advocaat van hun keuze in de arm te nemen om hun kinderen te verdedigen. Kinderen zijn op vage beschuldigingen veroordeeld en berecht buiten de jeugdrechtbanken, die bevoegd zijn voor kinderzaken. Veiligheidstroepen hebben kinderen gearresteerd en vastgehouden zonder hun families op de hoogte te stellen, soms wekenlang. Scholieren die worden vrijgelaten mogen niet terugkeren naar school, of de autoriteiten snijden de bijstand van hun families af, waardoor de kinderen gedwongen worden te gaan werken.

"Het Iraanse leiderschap heeft zijn brute veiligheidstroepen gebruikt om kinderen seksueel te misbruiken en te martelen, en het heeft kinderen niet gespaard voor grotesk oneerlijke processen," zei Tara Sepehri Far, senior Iran onderzoeker bij Human Rights Watch. "De afgelopen zeven maanden hebben de autoriteiten niet gearzeld om de dwangmiddelen van de staat uit te breiden om zelfs kinderen het zwijgen op te leggen."

Human Rights Watch onderzocht het misbruik van 11 kinderen tussen september 2022 en februari 2023 en documenteerde nieuwe details over twee eerder gemelde gevallen. (...)

Human Rights Watch documenteerde hoe veiligheidstroepen van de regering kinderen in hechtenis vastbonden, blinddoekten en martelden. Een 17-jarige jongen werd door de autoriteiten geslagen en seksueel misbruikt, met blauwe plekken over zijn hele lichaam en bloedingen uit zijn anus, aldus een familielid. Een leerlinge van de middelbare school verklaarde dat veiligheidstroepen haar tijdens haar arrestatie op een brandend gasfornuis duwden, waardoor haar kleren vlam vatten, en dat zij tijdens de ondervraging werd geslagen en geselsd. Een andere jongen werd gefolterd door naalden onder zijn nagels te steken. Twee kinderen werden gemarteld omdat zij de verblijfplaats van familieleden moesten onthullen. Een 16-jarige probeerde zich tweemaal van het leven te beroven nadat hij was geslagen, met elektrische schokken mishandeld en seksueel misbruikt.

De autoriteiten verzuimden medische zorg te verlenen aan kinderen die door de strijdkrachten waren gewond, waaronder een 13-jarige jongen wiens rib was gebroken door de slagen. De autoriteiten bedreigden familieleden om niets over de mishandelingen openbaar te maken. Deze mishandelingen komen overeen met tientallen andere meldingen van activisten en mensenrechtengroeperingen. (...)

Begin april 2023 registreerden Iraanse mensenrechtengroeperingen het doden van 537 mensen door veiligheidstroepen in verband met protesten die eind augustus 2022 begonnen na de dood van Mahsa Jina Amini in politiebewaring. Onder de doden waren minstens 68 kinderen. Human Rights Watch had al eerder bericht over gedode kinderen, waaronder de 16-jarige Nika Shakarami, wier familie haar lichaam vond tien dagen nadat zij op 20 september tijdens protesten in Teheran was verdwenen, en de 16-jarige Sarina Esmailzadeh, die op 23 september in Gohardasht, provincie Alborz, stierf nadat zij door veiligheidstroepen was geslagen. De Iraanse autoriteiten beweren dat beide meisjes zijn gedood door van gebouwen te springen of te vallen. De familieleden van de meisjes werden lastiggevallen en vastgehouden.

"Kinderen die in de gevangenis en in de rechtszaal zijn mishandeld, lopen het risico op ernstige schade op lange termijn", aldus Bill van Esveld, adjunct-directeur kinderrechten bij Human Rights Watch. "De onderzoekscommissie van de Verenigde Naties moet prioriteit geven aan onderzoek naar deze mishandelingen en een pad aanbevelen om verantwoording af te leggen."

Bezorgdheid over toenemende gifaanvallen op schoolmeisjes in Iran

25 april 2023

Amnesty International waarschuwt dat miljoenen schoolmeisjes in Iran risico lopen op vergiftiging: "Er bestaat ernstige bezorgdheid over het recht op onderwijs, gezondheid en leven van miljoenen schoolmeisjes in Iran in het licht van voortdurende, blijkaar gerichte en goed georganiseerde gasaanvallen op meisjesscholen in het hele land."

Uit Iran komen dagelijks berichten over toenemende gifaanvallen op schoolmeisjes. In de afgelopen maanden zijn er volgens mensenrechtenactivisten meer dan 300 aanvallen geweest op meer dan 100 meisjesscholen in het hele land. Sinds begin april zijn scholen in Teheran en verschillende provincies getroffen, waaronder Alborz, Ardabil, Oost-Azerbeidzjan, Isfahan, Fars, Kermanshah, Khuzestan, Koerdistan, Mazandaran en West-Azerbeidzjan. De gifaanvallen op meisjes vonden plaats op lagere en middelbare scholen.

Op internet zijn dagelijks video's van slachtoffers en ooggetuigen te zien, waarop schoolmeisjes te zien zijn die op het schoolterrein hoesten, in paniek naar adem snakken of in ziekenhuizen worden behandeld. Uit officiële cijfers blijkt dat tot nu toe minstens 13.000 schoolmeisjes medisch zijn behandeld voor vergiftiging. Slachtoffers van de aanvallen zeggen dat ze een ongewone gaslucht in de school hadden opgemerkt en last hadden van vergiftigingsverschijnselen zoals misselijkheid, ademhalingsproblemen, hoofdpijn en flauwvallen.

Medio maart hebben verschillende mensenrechtendeskundigen van de Verenigde Naties, waaronder leden van de Werkgroep discriminatie van vrouwen en meisjes en het VN-Comité voor de rechten van het kind, al hun bezorgdheid over de gifaanvallen geuit: "Wij zijn zeer bezorgd over het fysieke en psychologische welzijn van de schoolmeisjes en hun ouders, alsmede over de mogelijkheid voor de meisjes om hun fundamentele recht op onderwijs uit te oefenen. ... Wij zijn diep verontrust door het feit dat de staatsautoriteiten maandenlang hebben nagelaten de aanvallen te onderzoeken en deze tot voor kort herhaaldelijk hebben ontkend." De deskundigen vrezen dat het gaat om georganiseerde aanvallen om de meisjes te straffen voor hun deelname aan de protestbeweging, hun verzet tegen de verplichte sluier en hun eisen inzake gelijke rechten.

verdere informatie

Ook Amnesty International gaat in een Urgente Actie van 18 april 2023 in op de gifaanvallen op schoolmeisjes. Daarin staat onder meer:

"De gifaanvallen lijken een gerichte campagne om schoolmeisjes te straffen voor hun vreedzame deelname aan de landelijke protesten die medio september 2022 uitbraken. De schoolmeisjes hadden onder meer hun verplichte hoofddoek afgedaan en hun haar publiekelijk getoond terwijl ze schooluniformen droegen. Veel mensen in Iran vermoeden dat staatsgezinde actoren of regeringsgezinde burgerwachten, aangemoedigd door de discriminerende en vernederende wetten en het beleid van Iran waarin geweld tegen vrouwen en meisjes is vastgelegd, bij de aanvallen betrokken zijn. Zij komen tot deze veronderstelling vooral in het licht van het feit dat de autoriteiten geen zinvolle actie ondernemen en van hun pogingen om publieke kritiek de mond te snoeren."

Amnesty International meldt ook dat er naar aanleiding van de gifaanvallen openlijk is geprotesteerd door bezorgde ouders, studenten, leraren en anderen, waarop het regime in Teheran met repressie heeft gereageerd: "In maart werden door lerarenvakbonden georganiseerde protesten in verband met de vergiftigingen en de arbeidsomstandigheden met geweld uiteengedreven door middel van afranselingen, pepperspray en traangas. ... Op 15 april vuurden veiligheidstroepen in Shahrin Shahr in de provincie Isfahan traangas af op bezorgde ouders, leraren en supporters die zich buiten het schoolgebouw van de stad hadden verzameld om te protesteren tegen de voortdurende vergiftiging van schoolmeisjes in de stad."

In de Urgente Actie spreekt Amnesty haar bezorgdheid uit en eist zij opheldering:

Iran: Miljoenen schoolmeisjes bedreigd met vergiftiging

"Er bestaat ernstige bezorgdheid over de rechten op onderwijs, gezondheid en leven van miljoenen schoolmeisjes in Iran in het licht van voortdurende, blijkaar gerichte en goed georganiseerde gasaanvallen op meisjesscholen in het hele land. Sinds november 2022 zijn meer dan 100 scholen aangevallen, sommige meermaals. Na de eerste meldingen uit de provincie Ghom hebben de aanvallen zich verspreid naar andere provincies en zijn ze in frequentie toegenomen. Meerdere scholen worden nu

dagelijks aangevallen. Door de aanvallen zijn schoolmeisjes in het ziekenhuis opgenomen met symptomen als hoesten, ademhalingsproblemen, irritatie van neus en keel, hartkloppingen, hoofdpijn, misselijkheid, overgeven en gevoelloze ledematen. Sommige ouders hebben hun dochters van school gehaald uit angst voor hun veiligheid. Sinds de aanvallen bekend zijn geworden, hebben de autoriteiten geprobeerd de ernst en de omvang ervan te verdoezelen. Toch is er geen doeltreffend en onafhankelijk onderzoek ingesteld en zijn er geen zinvolle stappen ondernomen om een einde te maken aan de aanvallen. In maart 2023 kondigden de autoriteiten de arrestatie aan van meer dan 118 personen die zij verdachten van betrokkenheid bij het smokkelen van stinkbommen - volgens hen de belangrijkste oorzaak van de vergiftigingen. Hoewel uit officiële statistieken blijkt dat 13.000 schoolmeisjes medisch zijn behandeld voor vergiftiging, zei de minister van Volksgezondheid op 14 april dat er geen hard bewijs was dat de schoolmeisjes waren vergiftigd en dat meer dan 90 procent van de ziekten te wijten was aan stress en baldadigheid. Ook andere overheidsfunctionarissen deden de symptomen van de schoolmeisjes af als angst, onrust en/of schadelijke psychologische beïnvloeding. De autoriteiten probeerden ook de publieke roep om verantwoording te onderdrukken door geweld, intimidatie en arrestaties te gebruiken tegen verontruste ouders, schoolmeisjes, leraren, journalisten en anderen omdat zij vreedzaam protesteerden of berichtten dat de autoriteiten geen actie ondernamen tegen de vergiftigingen."

Amnesty International eist dat er onverwijld een onafhankelijk, grondig en gericht onderzoek komt naar de vergiftiging van de schoolmeisjes en dat de verantwoordelijken in een eerlijk proces strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld. Een onafhankelijke internationale delegatie om de aanvallen te onderzoeken moet toegang krijgen tot het land. Amnesty eist ook dat meisjes gelijke en veilige toegang krijgen tot onderwijs en worden beschermd tegen alle vormen van geweld.

Iran: journalisten worden geconfronteerd met zware represailles

30 maart 2023

Volgens de organisatie Verslaggevers zonder Grenzen (RSF), die wereldwijd campagne voert voor de vrijheid van informatie, gebruikt het regime in Teheran drastische middelen om mediawerkers het zwijgen op te leggen. In totaal zitten momenteel 27 mediawerkers in Iran in de gevangenis. Onafhankelijke berichtgeving blijft uiterst gevaarlijk in dit land.

In een persbericht van Verslaggevers zonder Grenzen van 15 maart 2023 staat onder andere:

"Sinds het begin van de landelijke protesten zes maanden geleden heeft de Iraanse regering geprobeerd om mediawerkers met drastische middelen het zwijgen op te leggen. Sinds de gewelddadige dood van Jina Mahsa Amini zijn meer dan 70 journalisten gearresteerd, van wie er 16 nog steeds in de gevangenis zitten. In totaal zitten momenteel 27 mediawerkers in Iran in de gevangenis. De bedreigingen hebben ook gevolgen in het buitenland - onlangs werd de bekende tv-zender Iran International gedwongen zijn kantoren in Londen te sluiten.

"Onze oproepen aan Teheran worden misschien niet gehoord, maar de autoriteiten in de landen van ballingschap moeten in ieder geval alles in het werk stellen om Iraanse mediawerkers te beschermen", aldus RSF-bestuurswoordvoerder Michael Rediske. "Het is schandalig dat midden in een westers land journalisten zo bedreigd kunnen worden dat hun hele station moet sluiten."

Buiten Iran lopen redacties en individuele mediamedewerkers vooral gevaar als ze veel volgers hebben op sociale media en in het Perzisch berichten. In het geval van de Perzisch-talige omroep Iran International vond de Londense politie de situatie kennelijk zo explosief dat zij de verantwoordelijken adviseerde het hoofdkantoor in Londen te sluiten. De zender is verhuisd naar Washington. (...)

In Iran zelf blijft onafhankelijke verslaggeving uiterst gevaarlijk. In gesprekken met RSF gaven verschillende journalisten aan zich grote zorgen te maken dat zij zichzelf verdacht maken en door het regime worden ondervraagd of gearresteerd. De meesten zeiden dat ze zichzelf ten dele moesten censureren tegenover de uitgebreide bewaking.

"Elke vorm van communicatie met bekenden in het buitenland kan onze situatie verergeren," zei een journalist die op 18 januari door veiligheidstroepen werd gearresteerd. Zoals alle mediawerkers in deze tekst blijft hij om veiligheidsredenen anoniem. "Het is een eindeloze nachtmerrie," zei een andere journalist die in Teheran woont. "Ik durf niets te schrijven, zelfs niet in mijn notitieboekje. Ik heb het gevoel dat ik voortdurend in de gaten word gehouden."

In februari berichtte het hervormingsgezinde dagblad Sazandegi over de gestegen vleesprijzen en werd direct enkele dagen geschorst. Ook journalist Ali Pourtabatabei wist dat hij in de problemen zou komen door zijn berichtgeving over de mysterieuze golf van vergiftigingen van Iraanse schoolmeisjes. Hij werd op 5 maart gearresteerd na het schrijven van een artikel voor de website Qom News; hij zit nog steeds in de gevangenis.

Hetzelfde geldt voor Elahe Mohammadi, journaliste van het dagblad Ham Mihan, en Nilufar Hamed, journaliste van het dagblad Shargh. Zij waren de eerste media die verslag deden van de dood en begrafenis van Jina Mahsa Amini in september. Amini was vermoedelijk gestorven door toedoen van de Iraanse zedenpolitie, die bekend staat als wreed. Mohammadi en Hamed worden sinds eind september vastgehouden. Op de aanklacht tegen hen, "propaganda tegen het systeem en samenzwering tegen de nationale veiligheid", kan de doodstraf staan."

Iran: represailles tegen journalisten gaan onverminderd door

1 februari 2023

De organisatie Verslaggevers Zonder Grenzen (RSF), die wereldwijd campagne voert voor vrijheid van informatie, roept op tot de onmiddellijke vrijlating van de mediawerkers die in Iran gevangen zitten. "De vele arrestaties, de ernstige beschuldigingen, de brutaliteit - Teheran lijkt nog steeds vastbesloten om alle onafhankelijke informatiestromen op te drogen", zegt RSF-directeur Christian Mihr. "Maar veel journalisten en verslaggevers zijn niet minder koppig: ondanks de bedreigingen die overal voelbaar zijn, blijven ze moedig hun werk doen. Het is belangrijk dat de wereld leert over de wreedheid van het Iraanse regime."

In een persbericht van Verslaggevers Zonder Grenzen van 25-01-2023 staat o.a.:

De Evin-gevangenis vult zich met vrouwelijke journalisten

Gezien de protesten in Iran blijven de autoriteiten hard optreden tegen mediaprofessionals. Pas in het weekend lieten ze binnen een paar uur drie journalisten arresteren en naar de beruchte Evin-martelgevangenis brengen. Sinds het begin van de protesten zijn in totaal 55 mediaprofessionals opgesloten, onder wie 16 vrouwen. 27 van de 55 journalisten zitten nog achter de tralies. Het regime liet de overige 28 op borgtocht vrij, sommigen van hen hoog, en onder strikte voorwaarden. Ze wachten op hun vonnis. Verslaggevers Zonder Grenzen (RSF) roept de Iraanse autoriteiten op om de gevangengenomen mediamedewerkers onmiddellijk vrij te laten en alle aanklachten tegen hen in te trekken.

"De vele arrestaties, de ernstige beschuldigingen, de brutaliteit - Teheran lijkt vastbesloten om alle onafhankelijke informatiestromen op te drogen", zegt RSF-directeur Christian Mihr. "Maar veel journalisten en verslaggevers zijn niet minder koppig: ondanks de dreigementen die overal voelbaar zijn, gaan ze moedig door met hun werk. Het is belangrijk dat de wereld leert over de wreedheid van het Iraanse regime."

De journaliste Melika Hashemi werkt voor het online dagblad Shahr News Agency. Op 21 januari werd ze voor verhoor naar de Evin-gevangenis geroepen; toen werd al het contact met haar verbroken. Op de ochtend van 22 januari werd Mehrnoush Zarei, die als freelance journalist werkt voor onder meer de persbureaus ILNA en ISKA en het weekblad Chelcheragh, gearresteerd. Ze werd voor haar huis in Teheran gearresteerd, haar huis werd vervolgens doorzocht en haar elektronische apparaten werden in beslag genomen. Volgens het persbureau HRANA hebben de veiligheidstroepen niet bekendgemaakt tot welke instelling of autoriteit ze behoren en geven ze geen informatie over de redenen voor de arrestatie. Zarei werd naar de Evin-gevangenis gebracht.

Een paar kilometer verderop arresteerde de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC) dezelfde ochtend Saide Shafiei, een freelance journalist voor Donyaye Eghtesad, Shargh en Insaf News. Shafiei's echtgenoot, Hassan Homayon, tweette dat ze hem op 23 januari, meer dan 24 uur na haar arrestatie, belde om te zeggen dat ze in de Evin-gevangenis zat. De journalist werd naar verluidt beschuldigd van "propaganda tegen het systeem" en "handelen tegen de nationale veiligheid".

Acht mediamedewerkers gearresteerd sinds begin van het jaar

Sinds 1 januari 2023 hebben de autoriteiten in Iran acht mediamedewerkers gearresteerd voor hun journalistieke activiteiten. Vier van hen werden later op borgtocht vrijgelaten en wachten nu op hun veroordeling. Deze vrijlating op borgtocht is geen reden tot feest: de afgelopen dagen hebben Iraanse rechtbanken uitspraak gedaan in verschillende soortgelijke zaken en journalisten en verslaggevers veroordeeld tot lange gevangenisstraffen. (...)

Iran: Ten minste 14 mensen dreigen geëxecuteerd te worden

Volgens Amnesty International dreigen ten minste 14 gevangenen in Iran te worden geëxecuteerd in verband met de landelijke protesten. Het recht van deze mensen op een eerlijk proces is geschonden en verscheidene van hen zijn gefolterd, onder meer met slagen, elektrische schokken, doodsb bedreigingen, verkrachting en andere vormen van seksueel geweld. Sinds december 2022 zijn ten minste vier jonge mannen willekeurig geëxecuteerd na volstrekt oneerlijke processen in verband met de protesten.

In een dringende actie van Amnesty International van 6 februari 2023 staat onder andere het volgende:

In Iran hangt tientallen mensen de doodstraf boven het hoofd in verband met de nationale protesten, nadat zij in zeer oneerlijke processen zijn berecht op beschuldiging van onder meer "vijandschap jegens God" (moharebeh), "corruptie op aarde" (efsad-e fel arz) en "gewapende opstand tegen de staat" (baghi). Ten minste 14 mensen zijn reeds ter dood veroordeeld en lopen groot gevaar geëxecuteerd te worden. Het zijn Arshia Takdastan, Javad Rouhi, Ebrahim Narouie, Kambiz Kharout, Majid Kazemi, Manouchehr Mehman Navaz, Mansour Dahmardeh, Mohammad Boroughani, Mehdi Bahman, Mehdi Mohammadifard, Mohammad Ghobadlou, Saleh Mirhashemi, Saeed Yaghoubi en Shoeib Mir Baluchzahi Rigi. Ten minste vijf anderen, waaronder Sahand Nourmohammad-Zadeh, Hamid Ghare-Hasanlou, Hossein Mohammadi, Reza Arya (Aria) en Mahan Sadrat (Sedarat) Madani, wachten op een nieuw proces nadat hun schuldigverklaring en doodvonnis door het Hooggerechtshof zijn vernietigd en hun zaken zijn terugverwezen naar lagere rechtbanken. Amnesty International is op de hoogte van ten minste drie andere personen die ook zijn beschuldigd van misdrijven waarop de doodstraf staat. Onder hen bevinden zich Saeed Shirazi, Abolfazl Mehri Hossein Hajilou en Mohsen Rezazadeh Gharegholou. Er is momenteel geen openbare informatie over de resultaten van hun proeven. Tientallen anderen worden in verband met de protesten onderzocht wegens halsmisdrijven.

De processen voor de revolutionaire rechtbanken en/of strafrechtbanken in het hele land verlopen op een buitengewoon oneerlijke manier. Dit omvat schendingen van het recht van de beschuldigde op een adequate verdediging en toegang tot een advocaat van zijn keuze, het recht om voor onschuldig te worden gehouden, het recht om te zwijgen en het recht op een eerlijk, openbaar proces.

Amnesty International heeft foltering en andere vormen van mishandeling van tien van de bovengenoemde personen gedocumenteerd. De martelingen omvatten methoden als slagen, elektrische schokken, ondersteboven hangen, verkrachting en andere vormen van seksueel geweld. De door foltering verkregen "bekentenissen" worden door de autoriteiten als bewijs gebruikt. De staatsmedia zonden de gedwongen "bekentenissen" van verscheidene beklaagden uit vóór hun proces.